

201/2012 Sb. Zákon ze dne 2. května 2012 O ochraně ovzduší

SHRUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon o ochraně ovzduší snižuje smog a zlepšuje náš nádech. Zákon č.201/2012Sb., **ovzduší**, zavádí **nižší emisní limity, kotlíkové dotace a místní nízkoemisní zóny**.

Majitel kotle na uhlí starší 15 let musí do 2026 přejít na ekologičtější zdroj, jinak pokuta 50000Kč. Obec může zakázat vjezd aut EURO 0–3 do centra. Průmysl nad 50 MW ročně plní emisní povolenky.

ČHMÚ zveřejňuje smogové varování, při překročení limitu se omezuje výroba a rychlost na dálnici. Kotlíková dotace pokryje až 95% ceny tepelného čerpadla.

Topte čistě a ušetříte; nový kotel sníží účty a vyhne se budoucí pokutě.

Vyhlášeno dne 13. června 2012, datum poslední novelizace 1. května 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Ochranou ovzduší se rozumí předcházení znečišťování ovzduší a snižování úrovně znečišťování tak, aby byla omezena rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší, snížení zátěže životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy, vytvoření předpokladů pro regeneraci složek životního prostředí postižených v důsledku znečištění ovzduší a zachování co nejnižší úrovně znečištění v souladu se zásadami trvale udržitelného rozvoje a únosného zatížení území.

(2) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie ¹⁾ a upravuje,

- a) přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší,
- b) způsob posuzování přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a jejich vyhodnocení,
- c) nástroje ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) práva a povinnosti osob a působnost orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) práva a povinnosti osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty“) a působnost orgánů veřejné správy při zajištění plnění těchto práv a povinností.

(3) Tento zákon se nevztahuje na vnášení radionuklidů do ovzduší, na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií, živelních pohrom i jiných mimořádných událostí, prováděné podle jiných právních předpisů³⁾. Tento zákon se dále nevztahuje na činnosti Hasičského záchranného sboru České republiky při přípravě na mimořádné události³⁾, při přípravě na plnění mimořádných úkolů a při jejich plnění ⁴³⁾.

(4) Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

§ 2

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) ovzduším vnější ovzduší v troposféře,
- b) znečišťující látkou každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,
- c) znečišťováním (emisí) vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší,
- d) úrovní znečištění hmotnostní koncentrace znečišťující látky v ovzduší (imise) nebo její depozice na zemský povrch za jednotku času,
- e) stacionárním zdrojem ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat,
- f) mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,
- g) spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného

tepla,

h) provozovatelem právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,

i) emisním limitem nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek vnášené do ovzduší ze stacionárního zdroje,

j) emisním stropem nejvýše přípustné množství znečišťující látky vnesené do ovzduší za kalendářní rok,

k) imisním limitem nejvýše přípustná úroveň znečištění stanovená tímto zákonem,

l) palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,

m) těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou metanu, která při teplotě 20 °C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,

n) organickým rozpouštědlem jakákoli těkavá organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovač nebo jako ochranný prostředek,

o) tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu; za tepelné zpracování odpadu se považuje také oxidace nebo zpracování jiným termickým procesem paliva vyrobeného z odpadu, který přestal být odpadem za podmínek stanovených zákonem o odpadech¹³⁾, pokud jednou ze stanovených podmínek je, že při jeho energetickém využití jsou stanoveny a plněny požadavky pro tepelné zpracování odpadu,

p) spalovnou odpadu stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad,

q) částicemi PM_{2,5} částice, které projdou velikostně-selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 2,5 μm odlučovací účinnost 50 %,

r) částicemi PM₁₀ částice, které projdou velikostně-selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 10 μm odlučovací účinnost 50 %.

§ 2a

Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) pohonnou hmotou motorový benzin, motorová nafta, zkapalněný ropný plyn, zemní plyn, vodík, biopalivo,

biometan nebo jiné palivo z obnovitelných zdrojů nebo směsné palivo,

b) pohonnou hmotou pro dopravní účely pohonná hmota používaná k pohonu silničních vozidel, zvláštních vozidel, drážních vozidel nebo plavidel na vnitrozemských vodních cestách včetně rekreačních plavidel,

c) biopalivem kapalné palivo určené k použití v dopravě a vyráběné z biomasy,

d) pokročilým biopalivem biopalivo vyrobené ze stanovených surovin, jejichž seznam je uveden v prováděcím právním předpise,

e) biopalivem s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy biopalivo, jehož suroviny byly vyrobeny v režimech, které zamezují vytěšňovacím účinkům biopaliv vyrobených z potravinářské biomasy za pomoci zlepšených zemědělských postupů, jakož i díky pěstování plodin v oblastech, které se dříve pro pěstování plodin nevyužívaly, a které byly vyrobeny v souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva,

f) potravinářskými a krmnými plodinami plodiny bohaté na škrob, cukernaté plodiny nebo olejniny vypěstované na zemědělské půdě jako hlavní plodiny, s výjimkou zbytků, odpadu nebo lignocelulózové vláknoviny a dočasných plodin, jako jsou meziplodiny a krycí plodiny, pokud použití těchto dočasných plodin nevyvolává poptávku po další půdě,

g) recyklovaným palivem s obsahem uhlíku kapalné nebo plynné palivo vyrobené z kapalného nebo pevného odpadu neobnovitelného původu, které nejsou vhodné pro materiálové využití, nebo z plynů ze zpracování odpadu a výfukových plynů neobnovitelného původu, které vznikají jako nevyhnutelný a nezáměrný důsledek výrobního procesu v průmyslových zařízeních,

h) kapalnými a plynnými palivy z obnovitelných zdrojů nebiologického původu jiná kapalná nebo plynná paliva než biopaliva nebo biometan podle jiného právního předpisu, jejichž energetický obsah je získáván z jiných obnovitelných zdrojů než z biomasy a která jsou používána v dopravě,

i) elektřinou pro dopravní účely elektřina používaná k pohonu silničních vozidel,

j) emisemi skleníkových plynů na jednotku energie celkové množství emisí skleníkových plynů vyjádřené v ekvivalentu CO₂ vyprodukovaných v úplném životním cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely, dělené celkovým energetickým obsahem pohonné hmoty, který je vyjádřen hodnotou výhřevnosti, nebo energií ve formě elektřiny,

k) emisemi skleníkových plynů vzniklými během úplného životního cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely celkové čisté hodnoty emisí CO₂, CH₄ a N₂O, které jsou přiřítelné této pohonné hmotě, a to včetně přimíšených složek, nebo elektřině, za období zahrnující všechny etapy procesu výroby a spotřeby pohonné hmoty nebo elektřiny od těžby nebo obdělávání půdy, včetně změn ve využívání půdy, přes dopravu, distribuci a zpracování, až po spalování, a to bez ohledu na to, kdy tyto emise vznikají,

l) vyspělým biopalivem biopalivo, které není pokročilým biopalivem a je vyrobeno ze stanovených surovin, jejichž seznam je uveden v prováděcím právním předpise.

Znečištění a znečišťování

§ 3

Přípustná úroveň znečištění

(1) Imisní limity jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona a pro obce a kraje při výkonu jejich samostatné působnosti s dopadem na ovzduší. Imisní limity a úroveň znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu jsou podkladem při pořizování územně analytických podkladů a územně plánovací dokumentace.

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 3a

Národní cíl snížení expozice

(1) Národní cíl snížení expozice je hodnota, které má být dosaženo snížením průměrné expozice obyvatelstva částicemi PM_{2,5} pro období referenčního roku za účelem omezení škodlivých účinků na lidské zdraví. Lhůtu, ve které má být tohoto cíle dosaženo, stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES, v platném znění.

(2) Národní cíl snížení expozice je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(3) Posouzení a vyhodnocení plnění národního cíle snížení expozice provádí ministerstvo.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob posouzení a vyhodnocení plnění národního cíle snížení expozice.

§ 4

Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

- a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a
- b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení provozu stacionárního zdroje (dále jen „povolení provozu“).

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu

nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj. Specifický emisní limit stanovený podle věty druhé v povolení provozu nebo pro znečišťující látku, pro kterou není stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu, musí být stanoven zejména s ohledem na nejlepší dostupné techniky⁴⁴⁾ a úroveň znečištění v místě provozu zdroje.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

(7) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení provozu, technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností nebo technologií souvisejících s provozem stacionárního zdroje, způsob stanovení emisních stropů a emisních limitů, podmínky, za kterých jsou považovány za plněné, a přípustnou tmavost kouře, způsob jejího zjišťování a podmínky, za kterých je považována za plněnou.

§ 4a

Stacionární zdroje a jejich zařazování

(1) Stacionární zdroje se dělí na stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a na stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu se zařazují pod příslušné kódy uvedené v této příloze na základě typu činnosti nebo typu stacionární technické jednotky s ohledem na celkové projektované parametry, jsou-li v příloze č. 2 k tomuto zákonu uvedeny. Pod kódy 11.1. až 11.9. a kód 12.1. lze stacionární zdroj zařadit pouze v případě, že jej nelze zařadit pod jiný kód uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle věty první. Pod kód 13. lze zařadit pouze stacionární zdroj neuvedený jinde v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pro který bylo požádáno o vydání povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c).

(3) Pro účely stanovení roční emise stacionárního zdroje při zařazování pod kódy 11.1. až 11.9. se vychází z projektovaného průtoku odpadního plynu, předpokládaného maximálního využití provozní doby a hmotnostní koncentrace znečišťující látky na úrovni obecného emisního limitu. Odlišně se postupuje u

a) spalovacích stacionárních zdrojů typově spadajících pod kódy 1.1. až 1.4.; tyto stacionární zdroje nelze zařadit pod kódy 11.1. až 11. 9.,

b) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, pokud je z popisu výrobního procesu zřejmé, že hodnota ročních emisí těkavých organických látek nemůže být vyšší než projektovaná spotřeba organických

rozpouštědel; v takovém případě se pro stanovení ročních emisí těkavých organických látek použije projektovaná spotřeba organických rozpouštědel, nebo

c) stacionárních zdrojů, u nichž nejsou znečišťující látky odváděny komínem nebo výduchem; v takovém případě se pro stanovení jejich roční emise použije projektovaná kapacita stacionárního zdroje a emisní faktor zveřejněný ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, nebo, není-li zveřejněn, jiný odpovídající emisní faktor pro daný stacionární zdroj.

(4) Zařazování stacionárních zdrojů pod příslušné kódy uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu provádí krajský úřad v řízení o vydání povolení provozu nebo v řízení o změně povolení provozu.

§ 4b

Sčítací pravidla

(1) Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu 2 a více spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů sčítají, není-li dále stanoveno jinak, pokud se jedná o stacionární zdroje

a) typově spadající pod stejný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) umístěné ve stejné provozovně a

c) znečišťují společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na jejich uspořádání ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů mohlo docházet.

(2) U spalovacích stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony nesčítají podle odstavce 1, pokud jde o

a) spalovací stacionární zdroje, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 1 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem v příloze č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, nebo

b) stávající spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; jmenovité tepelné příkony těchto stacionárních zdrojů se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu podle odstavce 1, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 1 dosáhl 50 MW a více.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů umístěných ve stejné provozovně typově spadajících pod kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů podle odstavce 2, platí, že

a) jmenovité tepelné příkony se sčítají bez ohledu na kód, pod který spalovací stacionární zdroje typově spadají, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW a spalovacích stacionárních

zdrojů uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, pokud by sečtením jejich jmenovitých tepelných příkonů nebyla dosažena nebo překročena hodnota 50 MW, jejichž jmenovité tepelné příkony se sčítají jen, pokud jsou označeny stejným kódem v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) jmenovité tepelné příkony se sčítají, pokud ke znečišťování dochází nebo by s ohledem na uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů a s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům mohlo docházet společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, a

c) v případě, kdy je součtem jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 15 MW a vyšším dosažen součet 50 MW a vyšší, se k tomuto součtu dále nepřičítají jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; pokud však tímto součtem není hodnota 50 MW dosažena nebo překročena, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech spalovacích stacionárních zdrojů, přičemž po sečtení se při dosažení nebo překročení hodnoty 50 MW jejich celkový jmenovitý tepelný příkon považuje za 49 MW.

(4) Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity se sčítají podle odstavce 1 bez ohledu na to, zda ke znečišťování dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, u stacionárních zdrojů

a) typově spadajících pod kódy 2.1. až 2.3., 2.10., 7.1. až 7.8. a 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, nebo

b) používajících organická rozpouštědla, které spadají pod stejný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u nichž se projektované kapacity sčítají bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby organických rozpouštědel uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(5) Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity 2 a více stacionárních zdrojů se nesčítají

a) u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě, nebo

b) vzájemně mezi stacionárními zdroji, jejichž jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity dosahují hodnoty pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, a stacionárními zdroji, jejichž jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity nedosahují hodnoty pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

(6) Projektované kapacity vyjádřené pomocí množství vstupu nebo výstupu materiálu nebo výrobků za časovou jednotku se nesčítají vzájemně u 2 a více stacionárních zdrojů propojených návaznými materiálovými toky.

(7) V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jmenovitý tepelný příkon jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, popřípadě výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 5

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

(1) Za účelem vyhodnocení úrovně znečištění ministerstvo zajišťuje posuzování úrovně znečištění pro znečišťující

látky stanovené v prováděcím právním předpise a porovnání výsledné úrovně znečištění s imisními limity stanovenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění se provádí pro území vymezené pro účely posuzování a řízení kvality ovzduší (dále jen „zóna“) a pro zónu, která je městskou aglomerací s počtem obyvatel vyšším než 250 000 (dále jen „aglomerace“). Seznam zón a aglomerací je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Posuzování úrovně znečištění provádí ministerstvo stacionárním měřením, výpočtem nebo jejich kombinací, podle toho, zda v zóně nebo aglomeraci došlo k překročení dolní nebo horní meze pro posuzování úrovně znečištění. Ministerstvo provádí hodnocení, zda v jednotlivých zónách a aglomeracích došlo k překročení dolní nebo horní meze pro posuzování úrovně znečištění.

(4) Ministerstvo za účelem stacionárního měření stanoví státní síť imisního monitoringu a tuto síť provozuje. Státní síť imisního monitoringu ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Pro vyhodnocení úrovně znečištění se použijí i výsledky měření úrovně znečištění prováděné osobou, které bylo vydáno rozhodnutí o udělení autorizace (dále jen „autorizovaná osoba“) pro měření úrovně znečištění podle § 32 odst. 1 písm. b). Ministerstvo uvědomí autorizovanou osobu o způsobu využití těchto výsledků.

(6) Ministerstvo vyhláškou stanoví podmínky a způsob posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, seznam znečišťujících látek, pro které se provádí posuzování úrovně znečištění, cíle v oblasti kvality údajů, postup hodnocení zón a aglomerací, umístění bodů vzorkování pro stacionární měření, minimální počty bodů vzorkování pro stacionární měření a referenční metody pro posuzování úrovně znečištění.

§ 6

Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

(1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel u

- a) znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,
- b) znečišťující látky, pro niž má stanovenou technickou podmínku provozu, pokud je tak stanoveno v prováděcím právním předpise nebo v povolení provozu, a
- c) stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování měřením nebo výpočtem. Výpočet se použije, pokud tak stanoví krajský úřad na základě žádosti provozovatele v povolení provozu, pokud nelze s ohledem na dostupné technické prostředky měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování nebo jde-li o stacionární zdroje, ze kterých jsou vnášeny do ovzduší těkavé organické látky, stanovené v prováděcím právním předpisu. V případě stacionárního zdroje, u kterého nelze s ohledem na dostupné technické prostředky odvádět znečišťující látky komínem nebo výduchem, může krajský úřad rozhodnout podle věty druhé, pouze pokud je současně v povolení provozu povolena výjimka z povinnosti uvedené v § 17 odst. 3 písm. d). Výpočet se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výdechů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) stanoveno jinak.

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. V případech, kdy provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí, provádí rovněž nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu, a to v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých tak stanoví prováděcí právní předpis. Pokud není možné takový provozní parametr stanovit, krajský úřad namísto toho stanoví technickou podmínku provozu podle § 12 odst. 4 písm. e), která zajistí obdobnou kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí jako provozní parametr. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu nebo stacionárního zdroje, u kterého tak stanoví krajský úřad v povolení provozu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí. Povinnost provést ověření správnosti výsledků kontinuálního měření je považována za splněnou provedením kalibrace kontinuálního měření emisí v souladu s určenými technickými normami.

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, nejde-li o stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, zjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje výpočtem, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, nepřekročí 500 hodin ročně vyjádřeno jako klouzavý průměr za období 3 kalendářních let. Skutečnost, že zdroj slouží jako záložní zdroj energie, musí být uvedena v povolení provozu.

(9) Nelze-li úroveň znečišťování zjišťovat měřením a zároveň pro danou znečišťující látku nejsou k dispozici údaje pro stanovení způsobu zjišťování úrovně znečišťování výpočtem, krajský úřad na základě žádosti provozovatele stanoví v povolení provozu, že provozovatel není povinen pro danou znečišťující látku zjišťovat úroveň znečišťování.

(10) Ministerstvo vyhláškou stanoví

- a) stacionární zdroje, u kterých lze s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použít výpočet namísto měření,
- b) stacionární zdroje, ze kterých jsou vnášeny do ovzduší těkavé organické látky, a u kterých se zjišťování úrovně znečišťování provádí namísto měřením výpočtem,
- c) stacionární zdroje, pro které se vyžaduje stanovení nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru v povolení provozu, a rozsah, způsob a podmínky stanovení provozního parametru,
- d) rozsah, způsob, podmínky, intervaly a vyhodnocení zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením emisí a výpočtem a náležitosti ohlášení termínu provedení jednorázového měření emisí,
- e) rozsah, způsob a podmínky provádění, zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení, ohlašování a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením emisí a
- f) způsob stanovení počtu provozních hodin.

§ 7

Informační systém kvality ovzduší

(1) Výsledky posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění vede ministerstvo v informačním systému kvality ovzduší. Součástí informačního systému kvality ovzduší je také registr emisí a stacionárních zdrojů, ve kterém jsou vedeny údaje o stacionárních zdrojích a množství znečišťujících látek, které jsou vnášeny do ovzduší ze stacionárních a mobilních zdrojů, a registr dopadů znečištění ovzduší na ekosystémy, ve kterém jsou vedeny údaje o dopadech znečištění ovzduší na ekosystémy.

(2) Ministerstvo provádí na základě shromážděných dat emisní inventuru, spočívající ve zjišťování celkového množství znečišťujících látek, které byly v předchozím kalendářním roce vneseny do ovzduší, a emisní projekci, spočívající v odhadu vývoje množství znečišťujících látek, které budou vneseny do ovzduší v dalších kalendářních letech. Při provádění emisní inventury a zpracování jejích výsledků se ministerstvo řídí postupy schválenými v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států. Ministerstvo každý rok zveřejní zprávu o ochraně ovzduší zpracovanou na základě dat z informačního systému kvality ovzduší.

ČÁST TŘETÍ

Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování

§ 8

Národní program snižování emisí České republiky

(1) Za účelem snížení celkové úrovně znečištění a znečišťování v České republice ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady zpracovává Národní program snižování emisí České republiky (dále jen

„národní program“). Národní program schvaluje vláda. Požadavky na obsah národního programu jsou uvedeny v příloze č. 12 k tomuto zákonu.

(2) Ministerstvo národní program zpracuje a oznámí Evropské komisi nejméně jednou za 4 roky. Aniž je tato povinnost dotčena, ministerstvo aktualizuje nástroje a opatření obsažené v národním programu do 18 měsíců od předložení nejnovější národní emisní inventury nebo národní emisní projekce Evropské komisi v případě, že podle předložených údajů nebyly splněny národní závazky ke snížení emisí nebo existuje riziko jejich nedodržení.

§ 9

Programy zlepšování kvality ovzduší

(1) Program zlepšování kvality ovzduší pro zónu nebo aglomeraci vydává ministerstvo v případě, že je v dané zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v příloze č. 1 k tomuto zákonu nebo v případě, že není dosažen národní cíl snížení expozice. Obsahové náležitosti programu zlepšování kvality ovzduší jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu.

(2) Program zlepšování kvality ovzduší zpracuje ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady, jinými příslušnými správními orgány, příslušným krajem a příslušnými obcemi bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 24 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu nebo nebyl dosažen národní cíl snížení expozice. Program zlepšování kvality ovzduší vydává ministerstvo formou opatření obecné povahy. Toto opatření obecné povahy se vydává bez řízení o jeho návrhu. Ministerstvo vyvěsí veřejnou vyhlášku, kterou se opatření obecné povahy oznamuje, na své úřední desce a na úředních deskách krajských úřadů, jejichž správních obvodů se opatření obecné povahy týká. Ministerstvo zveřejní opatření obecné povahy též ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

(3) Součástí programu zlepšování kvality ovzduší jsou taková opatření, která zajistí, aby bylo imisního limitu nebo cíle snížení expozice dosaženo co nejdříve. Pro dosažení imisních limitů a cíle snížení expozice se opatření uvedená v programu zlepšování kvality ovzduší a opatření uvedená v národním programu navzájem doplňují. V případě, že jsou opatření pro dosažení imisních limitů nebo pro dosažení cíle snížení expozice již obsažena v jiných koncepcích, uvede se tato skutečnost v programu zlepšování kvality ovzduší.

(4) Programy zlepšování kvality ovzduší jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu působnosti podle tohoto zákona, pro ústřední správní úřady a jiné správní orgány při výkonu působnosti s dopadem na úroveň znečištění nebo znečišťování a pro obce a kraje při výkonu samostatné působnosti s dopadem na úroveň znečištění a znečišťování. Opatření uvedená v programu zlepšování kvality ovzduší musí být prováděna tak, aby bylo imisního limitu nebo cíle snížení expozice dosaženo co nejdříve. Orgány podle věty první, obce a kraje podávají na vyžádání ministerstvu hlášení o plnění těchto opatření. Náležitosti hlášení o plnění opatření stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Obce a kraje bez zbytečného odkladu nejpozději do 12 měsíců ode dne vyhlášení příslušného programu zlepšování kvality ovzduší ve Věstníku Ministerstva životního prostředí schválí a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup v návaznosti a v souladu s tímto programem svůj časový plán provádění opatření a poskytnou ho v uvedené lhůtě ministerstvu. Ministerstvo ohlášený časový plán zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Za účelem vypracování časového plánu provádění opatření kraje poskytne kraji nezbytnou součinnost ministerstvo. Kraj poskytne obci potřebnou součinnost při zpracování časového plánu za účelem zajištění jeho souladu s

časovým plánem kraje. Náležitosti časového plánu provádění opatření obce a kraje stanoví ministerstvo vyhláškou.

(6) Ministerstvo ve spolupráci s příslušným ústředním správním úřadem, příslušným správním orgánem, příslušným krajem a obcí změnil program zlepšování kvality ovzduší, došlo-li k významným nepříznivým změnám oproti stavu v době, kdy byl program zlepšování kvality ovzduší vydán. Posouzení, zda k zásadní nepříznivé změně došlo, provádí ministerstvo na základě informací o úrovni znečištění a znečišťování ovzduší vedených v informačním systému kvality ovzduší podle § 7, informací o plnění stanovených opatření, popřípadě informací o dostupnosti a účinku nových opatření.

(7) Je-li to vhodné a účelné s ohledem na podobnosti v úrovni znečištění, jejich příčinách, odhadech jejího vývoje, nebo s ohledem na realizovaná nebo navrhovaná opatření ve více zónách a aglomeracích, lze program zlepšování kvality ovzduší zpracovat pro více zón a aglomerací společně. V případě vydání takového programu musí tento program splňovat obsahové náležitosti podle přílohy č. 5 k tomuto zákonu ve vztahu ke všem zónám a aglomeracím, kterých se týká, a zároveň v něm musí být stanoveno kterých zón a aglomerací se v něm uvedená opatření týkají. Pro takový program se použijí obdobně odstavce 1 až 6.

§ 10

Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší ohrožující lidské zdraví, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM₁₀ nebo troposférickým ozonem překročí informativní, regulační nebo varovnou prahovou hodnotu uvedenou v příloze č. 6 k tomuto zákonu a jsou splněny podmínky uvedené v této příloze. Podmínky vzniku a ukončení smogové situace jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(2) Vznik smogové situace a její ukončení vyhláší ministerstvo neprodleně způsobem umožňujícím dálkový přístup a v médiích. Současně neprodleně informuje inspekci, dotčené kraje, dotčené obce, které mají vydaný regulační řád, dále obce, které mají stanovenou nízkoe emisní zónu, a dotčené provozovatele stacionárních zdrojů, kterým byly uloženy zvláštní podmínky provozu podle odstavce 5. Za účelem informování o vyhlášení vzniku a ukončení smogové situace poskytuje a aktualizuje provozovatel, kterému byly uloženy zvláštní podmínky provozu podle odstavce 5, neprodleně kontaktní informace včetně elektronické adresy ministerstvu. Obec neprodleně zveřejní informace o vzniku smogové situace a jejím ukončení způsobem v místě obvyklým.

(3) Pro případy vzniku smogové situace podle bodu 4 nebo 6 přílohy č. 6 k tomuto zákonu může obec vydat pro své území nebo jeho část formou nařízení obce⁵⁾ regulační řád obsahující krátkodobá opatření přispívající ke snížení znečišťování znečišťujícími látkami podle odstavce 1, a tím ke zmírnění průběhu smogové situace. Regulační řád obec nevydává, je-li zřejmé, že krátkodobá opatření nemohou přispět ke zmírnění průběhu smogové situace. Obsahové náležitosti regulačního řádu jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Příslušná obec neprodleně informuje ministerstvo o vyhlášení nařízení obce, kterým byl vydán regulační řád, ve Sbírce právních předpisů územních samosprávních celků a některých správních úřadů. V případě, že je pro danou obec stanovena nízkoe emisní zóna podle § 14, musí být opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel pro případ vyhlášení smogové situace stanovena jako zvláštní podmínky v rámci stanovené nízkoe emisní zóny.

(4) Krátkodobá opatření se realizují po dobu trvání smogové situace a jsou zaměřena zejména na

- a) omezení provozu silničních motorových vozidel,
- b) zvýhodnění užívání veřejné drážní osobní dopravy a linkové osobní dopravy oproti individuální automobilové dopravě,
- c) omezení nebo zákaz provozu spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, které lze při vytápění objektu nahradit jiným existujícím zdrojem tepla s menším negativním vlivem na úroveň znečištění,
- d) omezení nebo zákaz spalování v otevřeném ohništi,
- e) omezení nebo zákaz některých činností s negativním vlivem na úroveň znečištění při provádění a odstraňování staveb, popřípadě stanovení mimořádných opatření proti prašnosti pro tyto činnosti, nebo
- f) omezení provozu jiných stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(5) Pro případy vzniku smogové situace podle bodu 4.2 přílohy č. 6 k tomuto zákonu stanoví krajský úřad v povolení provozu zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g) pro stacionární zdroje, u kterých lze provést krátkodobá opatření, která mohou přispět ke snížení znečištění znečišťujícími látkami podle odstavce 1, a tím ke zmírnění průběhu smogové situace, zejména pro významné stacionární zdroje identifikované v analýze příčin znečištění ovzduší podle bodu 3b) analytické části programu zlepšování kvality ovzduší. Krajský úřad zpracuje informační seznam kraje obsahující přehled stacionárních zdrojů se stanovenými zvláštními podmínkami provozu a další obsahové náležitosti uvedené v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Krajský úřad zveřejní informační seznam bez zbytečného odkladu způsobem umožňujícím dálkový přístup ve strojově čitelném formátu a zašle jej ministerstvu.

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

§ 11

(1) Ministerstvo vydává stanovisko k návrhu územního rozvojového plánu nebo zásad územního rozvoje.

(2) Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu,
- b) závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾,
- c) povolení provozu stacionárního zdroje (dále jen „povolení provozu“) a
- d) závazné stanovisko k povolení záměru pozemní komunikace kategorie dálnice nebo silnice I. třídy v zastavěném území obce a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (dále jen „pozemní komunikace nebo parkoviště“) k řízení podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾.

(3) Zasahuje-li záměr pozemní komunikace nebo parkoviště na území více krajů, je k vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. d) příslušný krajský úřad kraje, v jehož správním obvodu se nachází větší část záměru v zastavěném území, nedohodnou-li se krajské úřady jinak. Krajský úřad příslušný k vydání závazného stanoviska si v

takovém případě vždy vyžádá vyjádření krajského úřadu, v jehož správním obvodu se nachází část záměru v zastavěném území.

(4) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace nebo parkoviště podle odstavce 2 písm. d) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) pouze při současném uplatnění opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“). Souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) lze v odůvodněných případech vydat i bez uplatnění kompenzačních opatření, je-li zřejmé, že provoz stacionárního zdroje, pozemní komunikace nebo parkoviště by měly pouze zanedbatelný vliv na úroveň znečištění pro danou znečišťující látku.

(5) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 4, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 4 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(6) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Nenavrhne-li žadatel kompenzační opatření nebo nejsou-li navržená kompenzační opatření vhodná, uplatní kompenzační opatření krajský úřad v závazném stanovisku podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Jako kompenzační opatření mohou být uplatněna opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního rozhodnutí podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾ pro pozemní komunikaci nebo parkoviště dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

(7) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a

jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(8) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾, předloží žadatel rozptylovou studii k řízení o vydání povolení provozu. Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW; to neplatí, pokud si předložení rozptylové studie vyžádá krajský úřad s ohledem na místní podmínky. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(9) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jehož předmětem je záměr obsahující spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je žadatel povinen přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení a
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(10) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu. Žádost o vydání povolení provozu stacionárního zdroje, který vyžaduje povolení podle stavebního zákona, lze podat prostřednictvím portálu stavebníka podle stavebního zákona.

(11) Ministerstvo vyhláškou stanoví způsob uplatnění kompenzačních opatření.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska, povolení provozu a při změně povolení provozu vycházejí orgány ochrany ovzduší z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, a současně zohledňují rizika obtěžování zápachem. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit nebo národní cíl snížení expozice v bodech 4 a 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, orgány ochrany ovzduší přihlížejí k úrovním znečištění.

(2) Inspekce může vydat vyjádření k podkladům ve věci v řízení o povolení provozu nebo v řízení o změně povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení těchto podkladů, pokud se s krajským úřadem, který je příslušný vést

dané řízení, nedohodne jinak. Vyjádření inspekce obsahuje posouzení podkladů ve věci z hlediska ochrany ovzduší a je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) může obsahovat podmínky umístění a provedení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 nebo záměru pozemní komunikace nebo parkoviště zajišťující ochranu ovzduší.

(4) Povolení provozu obsahuje zařazení stacionárního zdroje pod příslušný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu, povolenou celkovou kapacitu, povolený celkový výkon nebo povolený celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárního zdroje a závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, pokud již nejsou stanoveny tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, kterými jsou

- a) specifické emisní limity,
- b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování, včetně způsobu a podmínek nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4,
- c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,
- d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,
- e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),
- f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,
- g) zvláštní podmínky provozu pro smogovou situaci podle bodu 4.2 přílohy č. 6 k tomuto zákonu u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 5,
- h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,
- i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů,
- j) podmínky umístění, provedení nebo užívání stacionárního zdroje zajišťující ochranu ovzduší, včetně minimálních vzdáleností podle § 12a, pokud řízení o povolení provozu nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾, nebo
- k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(5) Jsou-li splněny podmínky podle § 11 odst. 9 písm. a) až c), krajský úřad stanoví v závazném stanovisku

podmínku, na základě které bude v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu⁴⁶).

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) nelze vydat rozhodnutí o povolení záměru, rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru a povolení hornické činnosti podle jiného právního předpisu⁴⁶). Bez povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat kolaudační rozhodnutí, rozhodnutí o předčasném užívání anebo rozhodnutí o povolení nebo nařízení zkušebního provozu podle stavebního zákona.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází zejména z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu.

§ 12a

Minimální vzdálenosti

(1) Orgány ochrany ovzduší za účelem ochrany ovzduší při vydávání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu též vycházejí z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a k tomuto zákonu, který znečišťuje nebo by mohl znečišťovat tuhými znečišťujícími látkami nebo látkami obtěžujícími zápachem a pro který je minimální vzdálenost stanovena prováděcím právním předpisem, a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu, s výjimkou

- a) případů, kdy by uplatněním minimální vzdálenosti byla znemožněna modernizace ve stávajících průmyslových nebo zemědělských areálech,
- b) realizace hornické činnosti ve stanovených dobývacích prostorech, nebo
- c) realizace činnosti prováděné hornickým způsobem na ložiscích nevyhrazených nerostů.

(2) Modernizací podle odstavce 1 písm. a) se rozumí

- a) náhrada stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu novým stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a k tomuto zákonu,
- b) rekonstrukce a úprava stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu nebo
- c) rozšiřování a rozvoj výroby, včetně povolení nového stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu, zvýšení kapacity a rozsahu nebo změny technologie, a to v rámci činnosti na úrovni oddílu podle Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE) v areálu provozované, a dále povolení jiného stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu s tím přímo technicky nebo funkčně spojeného.

(3) Pro účely odstavce 2 písm. c) se oddíly 01 a 10 podle Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE) považují za jeden oddíl.

(4) Na návrh žadatele o závazné stanovisko nebo povolení provozu, nebo při vydávání stanoviska může v odůvodněných případech orgán ochrany ovzduší stanovit, že se minimální vzdálenosti neuplatní.

(5) Minimální vzdálenosti se neuplatňují při změnách povolení provozu stacionárních zdrojů, pro které bylo povolení provozu již vydáno.

(6) Ministerstvo vyhláškou stanoví minimální vzdálenosti mezi stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu včetně způsobu jejich použití. Hodnota minimálních vzdáleností stanovených v prováděcím právním předpisu nepřesáhne 500 m.

§ 12b

Vyhodnocení zkušebního provozu

V případě, že je povolen nebo nařízen zkušební provoz podle stavebního zákona u stacionárního zdroje, ohledně kterého platí povinnost předložení odborného posudku podle § 11 odst. 7, je provozovatel povinen předložit do 3 měsíců ode dne skončení stanovené doby trvání zkušebního provozu krajskému úřadu závěrečnou zprávu o vyhodnocení zkušebního provozu, nestanoví-li krajský úřad v povolení provozu, že předložení závěrečné zprávy nepožaduje. Zpráva o vyhodnocení zkušebního provozu obsahuje zejména popis průběhu zkušebního provozu a vyhodnocení způsobilosti stacionárního zdroje plnit požadavky stanovené tímto zákonem a prováděcími právními předpisy a plnit závazné podmínky pro provoz stanovené v povolení provozu podle § 12 odst. 4 písm. a) až j).

§ 13

Změna a zrušení povolení provozu

(1) U stacionárního zdroje, u kterého byl v programu zlepšování kvality ovzduší identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu stanoveného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo národního cíle snížení expozice, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších závazných podmínek pro provoz stacionárního zdroje. Zjistí-li, že to umožní snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů, rozhodne o změně povolení provozu.

(2) Krajský úřad, který povolení provozu vydal, může na žádost provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední povolení provozu změnit nebo zrušit, nastala-li změna podmínek rozhodných pro vydání povolení provozu nebo pro stanovení závazných podmínek pro provoz podle § 12 odst. 4, byly-li zjištěny skutečnosti, které jsou rozhodné pro stanovení závazných podmínek pro provoz podle § 12 odst. 4 nebo v případech podle § 38 odst. 1.

(3) Krajský úřad, který povolení provozu vydal, může na žádost provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední jím vydané povolení zrušit v případě, nevyužívá-li provozovatel vydané povolení provozu po dobu delší 4 let

(4) Zároveň s rozhodnutím o změně povolení provozu vyhotoví krajský úřad úplné znění výrokové části povolení provozu, jak vyplývá z rozhodnutí o změně povolení provozu. Rozhodné je znění výrokových částí vydaného povolení a jednotlivých rozhodnutí o změně povolení provozu.

§ 13a

Rozhodování o stacionárním zdroji v pochybnostech

(1) V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, rozhoduje krajský úřad na základě žádosti provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a tento stacionární zdroj je již provozován, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 90 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, rozhoduje krajský úřad na základě žádosti provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se nejedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, tento stacionární zdroj je již provozován a současně se bude jednat o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 90 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

(3) K řízení podle odstavců 1 a 2 může inspekce vydat své vyjádření ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Rozhodnutí vydané v řízení podle odstavců 1 a 2 zasílá krajský úřad bez zbytečného odkladu ministerstvu.

(4) Účastníkem řízení podle odstavců 1 a 2 je pouze provozovatel stacionárního zdroje, o kterém je řízení podle odstavce 1 nebo 2 vedeno.

§ 14

Nízkoemisní zóny

(1) Rada obce může na svém území nebo jeho části opatřením obecné povahy vydaným v přenesené působnosti stanovit nízkoemisní zónu, ve které je omezen provoz silničních motorových vozidel za účelem omezení znečištění ovzduší z dopravy. Pokud je to účelné ke zvýšení účinnosti nízkoemisní zóny, může rada obce v opatření obecné povahy stanovit pro vymezené části nízkoemisní zóny rozdílné emisní kategorie silničních motorových vozidel, které mají do vymezené části nízkoemisní zóny oprávnění k vjezdu.

(2) Pro účely tohoto zákona se za vjezd do nízkoemisní zóny nebo její části považuje také jízda v nich.

(3) Do nízkoemisní zóny nebo její části je umožněn vjezd silničnímu motorovému vozidlu

a) uvedenému v příloze č. 8 části A k tomuto zákonu,

b) zařazenému způsobem stanoveným v příloze č. 8 části B k tomuto zákonu do emisní kategorie silničních motorových vozidel, pro kterou je v opatření obecné povahy stanoveno oprávnění k vjezdu do nízkoemisní zóny nebo její části, nebo zařazenému do vyšší emisní kategorie, nebo

c) pro které bylo vydáno rozhodnutí o udělení individuální výjimky povolující vjezd do nízkoemisní zóny podle odstavce 7.

(4) Je-li pro nízkoemisní zónu nebo její část zaveden nízkoemisní poplatek, je do této nízkoemisní zóny nebo její části umožněn vjezd silničnímu motorovému vozidlu

a) pro které byl včas uhrazen nízkoemisní poplatek ve výši odpovídající alespoň sazbě nízkoemisního poplatku pro tuto nízkoemisní zónu nebo její část podle obecně závazné vyhlášky, včetně případného denního doplatku podle § 14a odst. 3 písm. b), vzniká-li vjezdem poplatková povinnost,

b) uvedenému v příloze č. 8 části A k tomuto zákonu, nebo

c) osvobozenému od nízkoemisního poplatku podle § 14a odst. 3 písm. d) nebo e).

(5) Opatření obecné povahy, kterým se stanoví nízkoemisní zóna, obsahuje:

a) textovou část obsahující vymezení

1. území obce nebo jeho části, na kterém je nízkoemisní zóna stanovena, a emisních kategorií silničních motorových vozidel, pro které je stanoveno oprávnění k vjezdu do nízkoemisní zóny nebo její části,

2. způsobu identifikace silničního motorového vozidla, pro které byl uhrazen nízkoemisní poplatek,

3. vybraných důvodů podle odstavce 7, pro které lze udělit individuální výjimku povolující vjezd do nízkoemisní zóny,

4. způsobu identifikace silničního motorového vozidla, pro které bylo vydáno rozhodnutí o udělení individuální výjimky povolující vjezd do nízkoemisní zóny,

5. zvláštních podmínek provozu v nízkoemisní zóně pro silniční motorová vozidla pro případy vzniku smogové situace spočívajících v omezení okruhu emisních kategorií silničních motorových vozidel, která mají oprávnění k vjezdu do nízkoemisní zóny po dobu trvání smogové situace, a

b) grafickou část obsahující vyznačení území obce nebo jeho části znázorňující nízkoemisní zónu a odlišitelným způsobem též její části podle nejnižší emisní kategorie silničního motorového vozidla, pro kterou je stanoveno oprávnění k vjezdu do příslušné části nízkoemisní zóny, včetně uvedení emisní kategorie.

(6) Proti návrhu opatření obecné povahy nelze podat námitky. Účinnost opatření obecné povahy lze stanovit nejdříve 12 měsíců ode dne jeho oznámení. Obec, která stanovila nízkoemisní zónu, zašle ministerstvu opatření obecné povahy nejpozději 1 měsíc ode dne jeho oznámení.

(7) V opatření obecné povahy lze stanovit možnost udělení individuální výjimky povolující vjezd do nízkoemisní zóny pro silniční motorové vozidlo, které nesplňuje podmínky pro vjezd uvedené v odstavci 3 písm. a) a b), na základě některého z důvodů uvedených v písmenech a) až d). Vybrané důvody, pro které lze výjimku udělit, musí být uvedeny v opatření obecné povahy. K řízení o žádosti o udělení výjimky je příslušný obecní úřad obce, která stanovila nízkoemisní zónu. Ve výrokové části rozhodnutí obecní úřad stanoví dobu, na jakou se výjimka vydává, a uvede registrační značku silničního motorového vozidla, pro které se výjimka uděluje. Na udělení výjimky není právní nárok. Výjimku lze udělit, prokáže-li žadatel vážný zájem na jejím udělení, který spočívá

a) ve zdravotním znevýhodnění⁴⁸⁾ nebo invaliditě prvního nebo druhého stupně⁴⁹⁾ žadatele, který nesplňuje podmínky pro přiznání označení osoby s těžším zdravotním postižením⁴⁸⁾,

- b) v pracovní době žadatele, která mu neumožňuje přepravovat se veřejnou hromadnou dopravou, s výjimkou případů, kdy je doprava do zaměstnání zajištěna zaměstnavatelem,
- c) v podnikání žadatele, které by bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno omezením provozu v nízkoemisní zóně nebo
- d) v přepravě věcí na kulturní, sportovní, společenské nebo vzdělávací akce.

(8) Nachází-li se na území obce průjezdný úsek dálnice nebo silnice I. třídy⁵⁰⁾, nelze tuto část území obce do nízkoemisní zóny zahrnout.

§ 14a

Zavedení nízkoemisního poplatku

- (1) Obec, která stanovila nízkoemisní zónu, může obecně závaznou vyhláškou zavést nízkoemisní poplatek. Nízkoemisní poplatek nelze zavést na části území obce, na kterém je zaveden místní poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst podle zákona o místních poplatcích.
- (2) Obec v obecně závazné vyhlášce
- a) stanoví, že se nízkoemisní poplatek vztahuje na celou nízkoemisní zónu, nebo vymezí její část nebo části, na které se nízkoemisní poplatek vztahuje,
 - b) upraví sazby nízkoemisního poplatku a
 - c) upraví zvýšení nízkoemisního poplatku.
- (3) Obec může v obecně závazné vyhlášce dále
- a) upravit zvláštní sazbu nízkoemisního poplatku výlučně pro časové období 1 kalendářního dne, na jehož počátku trvá smogová situace,
 - b) upravit výši denního doplatku k nízkoemisnímu poplatku pro časové období delší než 1 kalendářní den pro případ smogové situace,
 - c) upravit různou sazbu nízkoemisního poplatku, různou zvláštní sazbu nízkoemisního poplatku nebo různou výši denního doplatku pro
 1. jednotlivé emisní kategorie silničních motorových vozidel podle přílohy č. 8 části B tohoto zákona,
 2. pro různá časová období, kterým je vždy 1 kalendářní den, a případně též 7 kalendářních dnů, 1 měsíc nebo 1 rok, nebo
 3. pro různé části nízkoemisní zóny, na které se nízkoemisní poplatek vztahuje,
 - d) osvobodit od nízkoemisního poplatku silniční motorová vozidla uvedená v § 14 odst. 3 písm. b); toto osvobození může být podmíněno skutečností, že na počátku kalendářního dne netrvá smogová situace,

e) osvobodit od nízkoemisního poplatku silniční motorová vozidla, pro která bylo vydáno rozhodnutí o udělení individuální výjimky podle § 14 odst. 7; toto osvobození může být podmíněno skutečností, že na počátku kalendářního dne netrvá smogová situace, nebo

f) upravit další způsoby placení nízkoemisního poplatku a jemu odpovídající den platby, než jsou způsoby placení a den platby stanovené daňovým řádem.

(4) Sazba nízkoemisního poplatku pro dané časové období činí nejvýše součin maximální denní sazby nízkoemisního poplatku a délky tohoto časového období v kalendářních dnech.

(5) Upraví-li obec v obecně závazné vyhlášce zvláštní sazby nízkoemisního poplatku, použijí se v kalendářní den, na jehož počátku trvá smogová situace u nízkoemisního poplatku pro 1 kalendářní den namísto běžných sazeb nízkoemisního poplatku.

(6) Denní doplatek k nízkoemisnímu poplatku pro případ smogové situace na jednotlivé časové období delší než 1 kalendářní den, který je příslušenstvím nízkoemisního poplatku sledujícím jeho osud, činí za jednotlivý kalendářní den nejvýše kladný rozdíl

a) maximální zvláštní sazby nízkoemisního poplatku, a

b) podílu

1. sazby nízkoemisního poplatku pro dané období a

2. délky daného časového období, na které se nízkoemisní poplatek hradí, v kalendářních dnech.

(7) Maximální denní sazba nízkoemisního poplatku činí součin částky 500 Kč a inflačního koeficientu podle zákona o dani z nemovitých věcí. Maximální zvláštní sazba nízkoemisního poplatku činí součin částky 1 000 Kč a inflačního koeficientu podle zákona o dani z nemovitých věcí.

(8) Zvýšení nízkoemisního poplatku činí nejvýše dvojnásobek

a) maximální denní sazby nízkoemisního poplatku, pro kalendářní den, na jehož počátku netrvá smogová situace, nebo

b) maximální zvláštní denní sazby nízkoemisního poplatku, pro kalendářní den, na jehož počátku trvá smogová situace.

(9) Pro účely odstavců 4 a 6 se na měsíc hledí, jako by měl 30 kalendářních dnů, a na rok se hledí, jako by měl 365 kalendářních dnů.

§ 14b

Nízkoemisní poplatek

(1) Poplatníkem nízkoemisního poplatku je provozovatel silničního motorového vozidla a řidič silničního motorového vozidla. Je-li u nízkoemisního poplatku více poplatníků, jsou povinni plnit poplatkovou povinnost

společně a nerozdílně.

(2) Předmětem nízkoemisního poplatku je oprávnění k vjezdu silničního motorového vozidla do jednotlivé nízkoemisní zóny nebo vjezd jednotlivého silničního motorového vozidla do jednotlivé nízkoemisní zóny. Předmětem nízkoemisního poplatku není oprávnění k vjezdu do nízkoemisní zóny nebo její části, ani vjezd do nízkoemisní zóny nebo její částí, silničního motorového vozidla uvedeného v příloze č. 8 části A k tomuto zákonu.

(3) Nízkoemisní poplatek činí ta z následujících částek, která je vyšší:

- a) částka zvolená poplatníkem podle § 14c odst. 1 písm. d), nebo
- b) nejvyšší ze sazeb nízkoemisního poplatku podle obecně závazné vyhlášky pro nízkoemisní zónu nebo její části, do kterých silniční motorové vozidlo vjelo v daný kalendářní den, jde-li o nízkoemisní poplatek na 1 kalendářní den.

(4) Výnos z nízkoemisního poplatku je příjmem fondu zlepšování kvality ovzduší obce, která jej zavedla.

(5) Obec, která zavedla nízkoemisní poplatek, zřídí fond zlepšování kvality ovzduší, který je peněžním fondem podle rozpočtových pravidel územních rozpočtů pro účely pokrytí nákladů souvisejících s financováním opatření v oblasti ochrany ovzduší.

§ 14c

Sdělení poplatníka nízkoemisního poplatku

(1) Poplatník před úhradou nízkoemisního poplatku sdělí správci nízkoemisního poplatku způsobem podle odstavce 2

- a) údaje o silničním motorovém vozidlu, ke kterému se vztahuje poplatková povinnost,
- b) délku časového období, pro které je určena sazba nízkoemisního poplatku podle obecně závazné vyhlášky, na které bude hradit nízkoemisní poplatek,
- c) první kalendářní den časového období podle písmene b), který nesmí předcházet kalendářnímu dni, ve kterém sdělení provádí, a musí následovat nejpozději 30 dnů po tomto dni, a
- d) částku odpovídající některé ze sazeb nízkoemisního poplatku podle obecně závazné vyhlášky pro silniční motorové vozidlo podle písmene a) a časové období podle písmene b).

(2) Správce nízkoemisního poplatku určí způsob, jakým může poplatník provést sdělení podle odstavce 1. Tento způsob správce nízkoemisního poplatku zveřejní na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup a vloží do informačního systému nízkoemisních zón podle § 14h.

(3) Poplatková povinnost k nízkoemisnímu poplatku vzniká samostatně ve vztahu k jednotlivému časovému období.

(4) Provedl-li poplatník sdělení podle odstavce 1, počíná časové období vztahující se k nízkoemisnímu poplatku

dnem zvoleným podle odstavce 1 písm. c).

(5) Neuhradí-li poplatník nízkoemisní poplatek ve výši podle odstavce 1 písm. d) do dne zvoleného podle odstavce 1 písm. c), poplatková povinnost nevznikne. To neplatí pro nízkoemisní poplatek, k němuž vznikla poplatková povinnost podle § 14d odst. 3.

(6) Pro účely nízkoemisního poplatku se pro časová období v délce 1 měsíce a 1 roku použijí obdobně ustanovení občanského zákoníku o běhu doby.

§ 14d

Splatnost nízkoemisního poplatku a následky jeho včasného nezaplacení

(1) Před vjezdem do nízkoemisní zóny nebo její části silničním motorovým vozidlem, u kterého vznikla poplatková povinnost, musí být nízkoemisní poplatek uhrazen ve výši odpovídající alespoň sazbě nízkoemisního poplatku pro tuto nízkoemisní zónu nebo její část podle obecně závazné vyhlášky a případného denního doplatku.

(2) Poplatník může před vjezdem do nízkoemisní zóny nebo její části doplatit již zaplacený nízkoemisní poplatek tak, aby při vjezdu do této zóny nebo její části byly splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Neuhradí-li poplatník včas nízkoemisní poplatek ve výši podle odstavce 1 a nevznikla-li doposud pro daný kalendářní den poplatková povinnost k nízkoemisnímu poplatku na 1 kalendářní den, vzniká k okamžiku vjezdu do dané nízkoemisní zóny nebo její části poplatková povinnost k nízkoemisnímu poplatku na 1 kalendářní den. To platí i tehdy, pokud je uhrazen nízkoemisní poplatek na časové období delší než 1 kalendářní den, ale v nižší výši, než čin částka podle odstavce 1.

(4) Vjede-li poplatník v průběhu kalendářního dne alespoň jednou do nízkoemisní zóny nebo její části, aniž včas zaplatil nízkoemisní poplatek ve výši podle odstavce 1, vzniká mu k okamžiku prvního takového vjezdu povinnost uhradit zvýšení nízkoemisního poplatku ve výši podle obecně závazné vyhlášky.

(5) Zvýšení nízkoemisního poplatku je příslušenstvím nízkoemisního poplatku na 1 kalendářní den sledujícím jeho osud.

(6) Pokud obec v obecně závazné vyhlášce stanoví, že nízkoemisní poplatek lze uhradit pomocí zařízení nacházejícího se v nízkoemisní zóně nebo její části, platí, že je nízkoemisní poplatek uhrazen včas, pokud jej poplatník uhradí nebo doplatí neprodleně po vjezdu do nich prostřednictvím tohoto zařízení tak, aby byly splněny podmínky podle odstavce 1.

§ 14e

Správa nízkoemisních poplatků

(1) Správcem nízkoemisního poplatku je obec, která jej zavedla.

(2) Působnost správce daně vykonává v případě obce její obecní úřad a v případě hlavního města Prahy Magistrát hlavního města Prahy. Rozhodnutí obecního úřadu ve věcech správy nízkoemisního poplatku přezkoumává v

přenesené působnosti krajský úřad. V případě rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy jej přezkoumává ministerstvo. Správní orgán v řízení o odvolání přezkoumává toto rozhodnutí z hlediska souladu s právními předpisy; rozhodnutí může pouze zrušit a řízení zastavit, zrušit a věc vrátit k novému projednání úřadu, který rozhodnutí vydal, nebo odvolání zamítnout a rozhodnutí potvrdit. Ve věcech správy nízkoemisního poplatku je krajský úřad podřízen ministerstvu.

(3) Strážník obecní policie obce, která nízkoemisní poplatek zavedla, nebo obce, která je smluvní stranou veřejnoprávní smlouvy podle § 3a zákona o obecní policii s obcí, která nízkoemisní poplatek zavedla, může požadovat po řidiči motorového vozidla uhrazení včas neuhrazeného nízkoemisního poplatku včetně případného příslušenství na místě kontroly silničního motorového vozidla, a to v hotovosti nebo bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty. Je-li nízkoemisní poplatek uhrazen na místě, strážník vystaví řidiči tohoto vozidla potvrzení o jeho uhrazení.

(4) Správce nízkoemisního poplatku vyměří nízkoemisní poplatek poplatníkovi jeho předepsáním do evidence poplatků ve správné výši bez vydání rozhodnutí, nemá-li pochybnosti o jeho výši, a to ke dni jeho

a) splatnosti, pokud je k tomuto dni zcela zaplacen, nebo

b) opožděného zaplacení, pokud je k tomuto dni zcela zaplacen, aniž by dosud vydal rozhodnutí o vyměření nízkoemisního poplatku.

(5) Správce nízkoemisního poplatku vždy vyměří poplatníkovi nízkoemisní poplatek rozhodnutím o vyměření poplatku, pokud nejsou splněny podmínky pro jeho vyměření předepsáním do evidence poplatků podle odstavce 3.

(6) Nízkoemisní poplatek lze vyměřit také hromadným předpisným seznamem.

(7) Penále a úroky podle daňového řádu se neuplatní.

§ 14f

Žádost o vyměření nízkoemisního poplatku rozhodnutím

(1) Poplatník nízkoemisního poplatku je oprávněn ve lhůtě pro stanovení nízkoemisního poplatku požádat správce nízkoemisního poplatku o jeho vyměření rozhodnutím. Pokud je již nízkoemisní poplatek vyměřen dříve vydaným rozhodnutím, není tato žádost přípustná.

(2) Lhůta pro stanovení nízkoemisního poplatku se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení nízkoemisního poplatku došlo k podání žádosti podle odstavce 1.

(3) Správce nízkoemisního poplatku na žádost podle odstavce 1 vyměří poplatníkovi nízkoemisní poplatek rozhodnutím. V jeho odůvodnění se vypořádá s případnými důvody uvedenými v žádosti. K dřívějšímu vyměření nízkoemisního poplatku předepsáním do evidence poplatků se nepřihlíží a na nízkoemisní poplatek se v takovém případě hledí, jako by nebyl vyměřen.

(4) Odstavce 2 a 3 se nepoužijí, pokud je žádost nepřípustná.

§ 14g

Prominutí zvýšení nízkoemisního poplatku

(1) Poplatník nízkoemisního poplatku je oprávněn požádat správce nízkoemisního poplatku o prominutí jeho zvýšení podle § 14d odst. 4, pokud byl zcela uhrazen nízkoemisní poplatek, v důsledku jehož neuhrazení zvýšení vzniklo.

(2) Správce nízkoemisního poplatku může zcela nebo zčásti prominout jeho zvýšení podle § 14d odst. 4, pokud ke včasnému neuhrazení nízkoemisního poplatku došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit, nebo pokud již byl poplatník za vjezd do nízkoemisní zóny nebo její části potrestán v řízení o přestupku. Při tom není vázán návrhem poplatníka.

§ 14h

Informační systém nízkoemisních zón

(1) Zřizuje se informační systém nízkoemisních zón, který je informačním systémem veřejné správy. Ministerstvo je správcem a provozovatelem informačního systému nízkoemisních zón. Do informačního systému nízkoemisních zón se vkládají tyto údaje:

- a) název obce, na jejímž území byla stanovena nízkoemisní zóna,
- b) údaje uvedené v opatření obecné povahy obce podle § 14 odst. 5 o vymezení a správě nízkoemisní zóny,
- c) údaje o nízkoemisním poplatku podle § 14a,
- d) údaje o silničních motorových vozidlech, pro která bylo vydáno rozhodnutí o udělení individuální výjimky povolující vjezd do nízkoemisní zóny, a o této výjimce,
- e) maximální denní sazba nízkoemisního poplatku a maximální zvláštní sazba nízkoemisního poplatku podle § 14a odst. 7,
- f) registrační značka silničního motorového vozidla registrovaného v jiném státě a
- g) stupeň plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵¹); není-li tento údaj v osvědčení o registraci vozidla nebo technickém průkazu vozidla uveden, datum první registrace a kategorie vozidla.

(2) Obec, která stanovila nízkoemisní zónu, vkládá do informačního systému nízkoemisních zón údaje

- a) podle odstavce 1 písm. a) až c), a to neprodleně po oznámení opatření obecné povahy, kterým se nízkoemisní zóna stanovuje, a
- b) o udělených výjimkách podle odstavce 1 písm. d), a to nejpozději do dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení výjimky.

(3) Ministerstvo vkládá do informačního systému nízkoe emisních zón údaj o aktuální maximální denní sazbě nízkoe emisního poplatku a maximální zvláštní sazbě nízkoe emisního poplatku podle odstavce 1 písm. e) vždy nejpozději k 31. lednu roku, pro který se maximální denní sazba nebo maximální zvláštní sazba nízkoe emisního poplatku určuje.

(4) Řidič silničního motorového vozidla registrovaného v jiném státě vkládá do informačního systému nízkoe emisních zón údaje podle odstavce 1 písm. f) a g). Tyto údaje je řidič silničního motorového vozidla registrovaného v jiném státě povinen vložit do informačního systému nízkoe emisních zón před prvním vjezdem do nízkoe emisní zóny na území České republiky. Řidič silničního motorového vozidla registrovaného v jiném státě je povinen vkládat do informačního systému nízkoe emisních zón úplné, správné a pravdivé údaje. V případě, že se ministerstvo dozví o neúplnosti, nesprávnosti nebo nepravdivosti údajů, tyto údaje z informačního systému nízkoe emisních zón odstraní.

(5) Ministerstvo zajistí nepřetržitý dálkový přístup k údajům obsaženým v informačním systému nízkoe emisních zón Policii České republiky, obecní policii a obcím, které mají stanovenou nízkoe emisní zónu. Obcím, které mají stanovenou nízkoe emisní zónu, zajistí ministerstvo přístup v rozsahu nezbytném pro správu obcí stanovené nízkoe emisní zóny.

§ 15

Poplatek za znečišťování

(1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1.

(3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí ze stacionárního zdroje nebo zdrojů v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle nejvyšší dosažené denní průměrné hodnoty koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období, zjištěné na základě kontinuálního měření emisí. Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru. Sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu pro rok 2025 a dále se k počátku poplatkového období zvyšují o procentuální nárůst spotřebitelských cen za domácnosti celkem, pokud dojde k nárůstu úhrnného indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem, zjištěného z údajů Českého statistického úřadu za období od posledního zvýšení o více než 5 %, a zaokrouhluje se na celé koruny nahoru; dojde-li k tomuto zvýšení sazeb, ministerstvo vyhlásí aktuální výši sazeb ve Věstníku Ministerstva životního prostředí do 31. ledna poplatkového období.

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem stanoví, ale nepředepíše, a výsledek stanovení se poplatníkovi neoznamuje, jestliže o to poplatník nepožádá, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010 nebo prvním kalendářním rokem, kdy byl stacionární zdroj provozován po celý rok, nebyl-li v roce 2010 provozován nebo nebyl-li provozován po celý rok 2010, nebo

b) stacionární zdroj dosahuje podle údajů z kontinuálního měření emisí v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu řádné poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Řádné poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč bez využití koeficientů úrovně emisí uvedených v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu nebo před uplatněním postupu podle odstavce 6. Formát a strukturu řádného a dodatečného poplatkového přiznání stanoví ministerstvo vyhláškou.

(9) Krajský úřad vydá platební výměr do 4 měsíců od uplynutí lhůty podle odstavce 8 věty první. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 1 000 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 1 000 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, z 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a z 25 % příjmem státního rozpočtu, kapitoly Ministerstva životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí.

ČÁST ČTVRTÁ

Povinnosti osob a kritéria udržitelnosti biopaliv

Povinnosti osob

(1) Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, je povinna předat odběrateli vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva. Osoba uvádějící v České republice paliva na trh, odběratel a každý, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení paliva na trh, je povinen na vyžádání kontrolního orgánu předložit doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku.

(2) Na trh v České republice lze uvést pouze spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵²⁾, pokud jsou stanoveny. Splnění této povinnosti je osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 1 % hmotnostní těkavých organických látek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) V otevřeném ohništi lze spálit jen suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné nebo jinak kontaminované cizorodými chemickými látkami.

(5) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v otevřeném ohništi, při kterém nedochází k nakládání s odpady ve smyslu zákona o odpadech¹³⁾. Při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

(6) Odpad podle zákona o odpadech¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. c). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c). Při prokazování, že byl ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně tepelně zpracován odpad, se postupuje způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(7) Právnícká a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

(8) Provozovatel plavidla je povinen používat k pohonu plavidla pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem.

(9) Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlásit ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí údaje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

(10) Zhotovitel podle stavebního zákona je povinen při provádění záměru, jeho změně nebo při odstraňování stavby dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření v souladu s přílohou č. 10 k tomuto zákonu, je-li to pro něj technicky možné a ekonomicky přijatelné. Splnění této povinnosti nebo technickou nemožnost nebo ekonomickou nepřijatelnost je zhotovitel povinen prokázat na vyžádání orgánu ochrany ovzduší. Tato opatření není povinen provádět zhotovitel stavby veřejné dopravní infrastruktury při realizaci záměru a souvisejících činností ve vzdálenosti 500 m a více od hranice zastavěného území.

(11) Ministerstvo vyhláškou stanoví požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění, obsahové náležitosti hlášení o kvalitě paliv a rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a postup prokazování tepelného zpracování odpadu ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně.

§ 17

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

- a) uvést do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem,
- b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,
- c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou současně určena výrobcem stacionárního zdroje nebo uvedena v povolení provozu,
- d) předložit orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o stacionárním zdroji, jeho provozu, příslušenství, používaných palivech a jeho emisích,
- e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, krajským úřadem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem výkonu působnosti včetně kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,
- f) provést kompenzační opatření uplatněná krajským úřadem podle § 11 odst. 4 nebo obsažená v uzavřené veřejnoprávní smlouvě podle § 11 odst. 6,
- g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně,

který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

h) provést pravidelně nejméně jednou za tři roky prostřednictvím fyzické osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě a je uvedena v databázi odborně způsobilých osob podle § 17a (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií⁽²³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností prokázat, že výrobce o vyjádření požádal prostřednictvím databáze odborně způsobilých osob,

i) dodržovat zákaz spalování vybraných druhů pevných paliv stanovený obecně závaznou vyhláškou obce podle odstavce 5 a poskytnout obecnímu úřadu obce, která obecně závaznou vyhlášku podle odstavce 5 vydala, na vyžádání informace o spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně provozovaném na území této obce, o jeho provozu, příslušenství, používaných palivech a jeho emisích.

(2) Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydlí za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6, není-li v povolení provozu s ohledem na § 6 odst. 9 uvedeno jinak,
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,
- d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,
- e) bezodkladně odstranit technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,
- f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; po tuto dobu není provozovatel povinen plnit poruchou dotčené závazné podmínky provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
- g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,
- h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,
- i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem,
- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí a technické prostředky pro zaznamenávání, vyhodnocování a ohlašování výsledků kontinuálního měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu nebo stacionární zdroj, pro který má provozovatel v povolení provozu stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování kontinuálním měřením emisí,

k) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4, je-li sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoveno v povolení provozu; údaje zaznamenané při nepřetržitém sledování provozního parametru je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byly k dispozici pro kontrolu.

(4) Na provozovatele chovu hospodářských zvířat se nevztahují povinnosti stanovené v odstavci 3, s výjimkou písmen a) a e).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky. Obec může obecně závaznou vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence a náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, rozsah této kontroly a referenční finanční limit pro provedení této kontroly, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.

§ 17a

Databáze odborně způsobilých osob

(1) Databáze odborně způsobilých osob je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o odborně způsobilých osobách a umožňuje komunikaci provozovatele s výrobcem spalovacího stacionárního zdroje týkající se dostupnosti odborně způsobilé osoby podle § 17 odst. 1 písm. h). Databáze odborně způsobilých osob je veřejným informačním systémem veřejné správy v části tvořené údaji podle odstavce 2 písm. a) a d) až f). Databáze odborně způsobilých osob je neveřejným informačním systémem veřejné správy v části tvořené údaji podle odstavce 2 písm. b) a c), a to v rozsahu, v jakém jsou zpracovávány osobní údaje. Správcem databáze odborně způsobilých osob je ministerstvo.

(2) V databázi podle odstavce 1 jsou vedeny tyto údaje o odborně způsobilých osobách:

- a) jméno a příjmení,
- b) číslo občanského průkazu, nebo jde-li o cizince cestovního dokladu nebo jiného dokladu umožňujícího identifikaci osoby, nebo identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- c) adresa místa pobytu, sídlo nebo místo výkonu činnosti odborně způsobilé osoby,
- d) další kontaktní údaje (telefon, elektronická adresa),
- e) rozsah oprávnění (typy spalovacích zdrojů) a
- f) platnost oprávnění.

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem. Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit do databáze údaje podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny a provést v databázi změnu údajů podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne jejich změny. Pokud takto výrobce ve stanovené lhůtě neučiní, může údaje podle odstavce 2 do databáze vložit nebo jejich změnu v databázi provést ministerstvo.

(4) Oprávnění udělená výrobcem odborně způsobilým osobám zanikají, pokud dojde k zániku nebo smrti výrobce nebo uplyne-li doba jejich platnosti. V případě zániku nebo smrti výrobce zanikají jím udělená oprávnění odborně způsobilým osobám uplynutím doby 12 měsíců ode dne, kdy výrobce zanikl nebo zemřel.

§ 18

Povinnosti osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou metanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby včetně adresy a identifikačního čísla provozovny přiděleného prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) Použití výrobků pro opravy nátěru silničních vozidel, barev nebo laků uvedených v prováděcím právním předpisu, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, je zakázáno s výjimkou použití v rámci provozu stacionárního zdroje uvedeného pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop.

(5) Ministerstvo vyhláškou stanoví výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvy a laky obsahující organické sloučeniny nebo směs organických sloučenin, pro které jsou stanoveny limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku, limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku a analytické metody pro stanovení jejich obsahu ve výrobku a dále seznam výrobků pro opravy nátěru vozidel, barev a laků, u kterých je nutné zajistit označení a způsob tohoto označení.

§ 19f

Povinnost zajistit minimální množství pokročilých biopaliv za kalendářní rok

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo minimální množství pokročilého biopaliva, a to ve výši

- a) 0,22 % energetických od 1. ledna 2022 do 31. prosince 2024,
- b) 1,07 % energetických od 1. ledna 2025 a v následujících letech.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

- a) uvedením čistého pokročilého biopaliva nebo směsného paliva obsahujícího pokročilé biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvedením pokročilého biopaliva ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodáním pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾.

(3) V případě, že dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty překročí v kalendářním roce povinné minimální množství pokročilých biopaliv stanovené v odstavci 1, může toto nadměrné množství pokročilých

biopaliv převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce. Množství pokročilých biopaliv převáděné do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % z celkového množství motorových benzinů a motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(4) Pokud dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství pokročilých biopaliv podle odstavce 3, je povinen to písemně sdělit celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání zprávy o emisích podle § 20 odst. 3. Sdělení musí obsahovat

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo a daňové identifikační číslo osoby,
- b) množství pokročilých biopaliv, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,
- c) množství pokročilých biopaliv, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce, a
- d) množství pokročilých biopaliv, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce.

(5) Energie obsažená v pokročilých biopalivech se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud

- a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu pokročilého biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,
- b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,
- c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,
- d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a
- e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat. K prokázání skutečnosti, že pokročilé biopalivo nebylo dosud zohledněno podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(6) Energie obsažená v pokročilém biometanu se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední,

pouze pokud nebyl pokročilý biometan zohledněn do plnění povinnosti zajištění minimálního podílu pokročilého biometanu stanovené jiným právním předpisem⁴⁰), splňuje kritéria udržitelnosti stanovená jiným právním předpisem⁴⁰) a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e). K prokázání skutečnosti, že pokročilý biometan nebyl dosud zohledněn podle odstavce 5 písm. e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad prokazující splnění kritérií udržitelnosti biometanu.

(7) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství pokročilých biopaliv nebo pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰), které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu pokročilých biopaliv za společnost a o množství pokročilých biopaliv nebo pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰), které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle odstavců 5 a 6 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle odstavců 5 a 6 pro příslušnou energii obsaženou v pokročilém biopalivu, hledí se na tuto energii jako na energii, kterou zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 pouze ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

(8) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle odstavce 1 také s osobou, která

- a) uvede čisté pokročilé biopalivo nebo směsné palivo obsahující pokročilé biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvede pokročilé biopalivo ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodá pokročilý biometan pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶).

(9) Jde-li o případ podle odstavce 8, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu se zprávou o emisích kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství pokročilých biopaliv nebo pokročilého biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰), které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu pokročilých biopaliv za společnost a o množství pokročilého biopaliva nebo biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰), které bylo přenecháno ve prospěch společníka, který je dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle odstavců 5 a 6 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(10) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 je množství energie obsažené v dodaných pokročilých

biopalivech a v pokročilém biometanu násobeno číslem 2.

(11) Vláda nařízením stanoví seznam surovin pro výrobu pokročilých biopaliv.

§ 19g

Povinnost zajistit minimální množství energie z obnovitelného zdroje za kalendářní rok

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo od 1. ledna 2030 obsaženo minimálně 9,5 % energie z obnovitelného zdroje.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

- a) uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva obsahujícího biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvedením biopaliva ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodáním biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,
- d) dodáním elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje pro dopravní účely na daňovém území České republiky z dobíjecí stanice zapsané v evidenci dobíjecích stanic podle zákona o pohonných hmotách⁴¹⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾,
- e) uvedením recyklovaného paliva s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise,
- f) uvedením kapalného a plynného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo
- g) použitím kapalného a plynného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu splňujícího požadavky stanovené v prováděcím právním předpise jako meziprodukt pro výrobu pohonné hmoty pro dopravní účely.

(3) V případě, že dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty překročí v kalendářním roce povinné minimální množství energie z obnovitelného zdroje stanovené v odstavci 1, může toto nadměrné množství energie z obnovitelného zdroje převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce. Množství energie z obnovitelného zdroje převáděné do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % energie z celkového množství motorových benzinů a motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(4) Pokud dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství energie z obnovitelného zdroje podle odstavce 1, je povinen to písemně sdělit celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání zprávy o emisích podle § 20 odst. 3. Sdělení musí obsahovat

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo a daňové identifikační číslo osoby,
- b) množství energie z obnovitelného zdroje, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,
- c) množství energie z obnovitelného zdroje, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce, a
- d) množství energie z obnovitelného zdroje, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce.

(5) Energie obsažená v biopalivech se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud

- a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyrobena nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,
- b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,
- c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,
- d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a
- e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat. K prokázání skutečnosti, že biopalivo nebylo dosud zohledněno podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(6) Energie obsažená v biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud nebyl biometan podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ zohledněn do plnění povinnosti zajištění minimálního množství pokročilého biometanu stanovené jiným právním předpisem⁴⁰⁾, splňuje kritéria udržitelnosti stanovená jiným právním předpisem⁴⁰⁾ a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e). K prokázání skutečnosti, že biometan podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ nebyl dosud zohledněn podle odstavce 5 písm. e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad prokazující splnění kritérií udržitelnosti biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾.

(7) Energie obsažená v elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud nebyla elektřina zohledněna do plnění povinnosti zajištění minimálního množství elektřiny z obnovitelného zdroje stanovené jiným právním předpisem⁴⁰⁾ a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e).

(8) Energie obsažená v recyklovaném palivu s obsahem uhlíku a energie obsažená v kapalném a plynném palivu z obnovitelných zdrojů nebiologického původu se pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 5 písm. c) a e).

(9) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu energie z obnovitelného zdroje za společnost a o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle odstavce 5 až 8 pro příslušnou energii obsaženou v obnovitelném zdroji energie, hledí se na tuto energii jako na energii, kterou zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 pouze ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

§ 19h

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle § 19g odst. 1 také s osobou, která

a) uvede čisté biopalivo nebo směsné palivo obsahující biopalivo do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

b) uvede biopalivo ve formě zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,

c) dodá biometan podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,

d) dodá elektřinu z obnovitelného zdroje pro dopravní účely na daňovém území České republiky z dobíjecí stanice zapsané v evidenci dobíjecích stanic podle zákona o pohonných hmotách⁴¹⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾,

e) uvede recyklované palivo s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise,

f) uvede kapalné a plynné palivo z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

g) použije kapalné a plynné palivo z obnovitelných zdrojů nebiologického původu splňující požadavky stanovené v prováděcím právním předpise jako meziprodukt pro výrobu pohonné hmoty pro dopravní účely.

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu se zprávou o emisích kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém podílu energie z obnovitelného zdroje za společnost a o množství energie z obnovitelného zdroje, které bylo přenecháno ve prospěch společníka, který je dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle § 19g odst. 5 až 8 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Pro účely splnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 je množství energie obsažené v pokročilých biopalivech, pokročilém biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾ a vyspělých biopalivech násobeno číslem 2.

(4) Do plnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 lze zohlednit vyspělá biopaliva, a to až do výše 1,7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(5) Do plnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 lze zohlednit biopaliva vyrobená z potravinářských a krmných plodin do 7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(6) Do plnění povinnosti uvedené v § 19g odst. 1 nelze zohlednit biopalivo vyrobené ze surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku podle nařízení Komise (EU) 2019/807.

(7) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty a osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) a e) až g) jsou povinni ke každé dodávce, pro jejíž sledování je zřízena Evropskou komisí databáze Evropské unie pro sledování paliv používaných v odvětví dopravy, neprodleně do této databáze vkládat údaje stanovené přílohou I prováděcího

nařízení Komise (EU) 2022/996 ze dne 14. června 2022 o pravidlech pro ověřování kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a kritérií nízkého rizika nepřímé změny ve využívání půdy.

(8) Vláda nařízením stanoví seznam surovin pro výrobu vyspělých biopaliv.

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty za kalendářní rok

§ 20

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit snížení emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě jím uvedené do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky nebo dodané na daňové území České republiky po jejím uvedení do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za kalendářní rok pro dopravní účely a v elektřině pro dopravní účely o 6 % ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem. Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy¹⁶⁾ uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

- a) uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvedením zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodáním zemního plynu nebo bioplynu pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,
- d) prodejem vodíku pro dopravní účely na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle jiného právního předpisu³⁷⁾,
- e) dodáním elektřiny pro dopravní účely na daňovém území České republiky z dobíjecí stanice zapsané v evidenci dobíjecích stanic podle zákona o pohonných hmotách⁴¹⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾,
- f) uvedením recyklovaného paliva s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise,

g) uvedením kapalného a plynného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodáním pro dopravní účely do prostor čerpací stanice nebo výdejní jednotky na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

h) použitím kapalného a plynného paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu splňujícího požadavky stanovené v prováděcím právním předpise jako meziprodukt pro výrobu pohonné hmoty pro dopravní účely.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen podávat každoročně do 30. června elektronicky ministerstvu a celnímu úřadu zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely za uplynulý kalendářní rok (dále jen „zpráva o emisích“). Obsahové náležitosti zprávy o emisích jsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Strukturu a formát zprávy o emisích stanoví ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kromě těchto obsahových náležitostí uvede dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který je společníkem podle odstavce 5 nebo podle § 20a odst. 1, ve zprávě o emisích také

a) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, v jehož prospěch převedl na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory,

b) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, od něhož přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory a

c) identifikační údaje osoby uvedené v § 20a odst. 1, od níž přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory.

(4) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit ověření informací uvedených ve zprávě o emisích autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) a kopii protokolu o ověření přiložit ke zprávě o emisích. Nepředloží-li tuto zprávu včetně ověření ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, má se za to, že nedosáhl žádného snížení emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a v elektřině pro dopravní účely ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, a nesplnil tak povinnost uvedenou v odstavci 1.

(5) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém snížení emisí skleníkových plynů v kilogramech za společnost celkem a o množství takto získané úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle § 20a odst. 6 pro

příslušnou energii obsaženou v biopalivech, biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku, elektřině, recyklovaných palivech s obsahem uhlíku nebo v kapalném a plynném palivu z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, má se za to, že tuto energii zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

(6) Do plnění povinnosti uvedené v odstavci 1 lze zohlednit vyspělá biopaliva, a to až do výše 1,7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(7) Do plnění povinnosti uvedené v odstavci 1 lze zohlednit biopaliva vyrobená z potravinářských a krmných plodin do 7 % podílu energie obsažené v dodaných pohonných hmotách pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely.

(8) Do plnění povinnosti uvedené v odstavci 1 nelze zohlednit biopalivo vyrobené ze surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku podle nařízení Komise (EU) 2019/807.

(9) Vláda nařízením stanoví základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty, způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely, obsahové náležitosti zprávy o emisích a podmínky pro zohlednění recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu.

§ 20a

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle § 20 odst. 1 také s osobou, která

- a) uvede čisté biopalivo nebo směsné palivo podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvede zkapalněný ropný plyn³⁹⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodá zemní plyn nebo bioplyn pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikne nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,
- d) prodá vodík pro dopravní účely na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle jiného právního předpisu³⁷⁾,
- e) dodá elektřinu pro dopravní účely na daňovém území České republiky z dobíjecí stanice zapsané v evidenci dobíjecích stanic podle zákona o pohonných hmotách⁴¹⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾,
- f) uvede recyklované palivo s obsahem uhlíku do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně

podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise,

g) uvede kapalné a plynné palivo z obnovitelných zdrojů nebiologického původu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely, respektive dodá pro dopravní účely do prostor čerpací stanic na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾, splňujícího požadavky uvedené v prováděcím právním předpise, nebo

h) použije kapalné a plynné palivo z obnovitelných zdrojů nebiologického původu splňující požadavky stanovené v prováděcím právním předpise jako meziprodukt pro výrobu pohonné hmoty pro dopravní účely.

(2) Energie obsažená v čistém biopalivu nebo směsném palivu obsahujícím biopalivo, v biopalivu ve formě zkapalněného ropného plynu, v biometanu podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾, v elektřině z obnovitelných zdrojů, v recyklovaném palivu s obsahem uhlíku nebo v kapalném a plynném palivu z obnovitelných zdrojů nebiologického původu se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 19g odst. 5 až 8 obdobně.

(3) Energie obsažená ve zkapalněných ropných plynech se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud platí podmínky stanovené v § 19g odst. 5 písm. a), c) a d) obdobně. Energie obsažená v zemním plynu, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 19g odst. 5 písm. c) obdobně.

(4) Pro zohlednění energie obsažené ve zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předkládá celnímu úřadu čestné prohlášení vydané osobou podle odstavce 1, s níž se sdružil za účelem splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1, potvrzující, že příslušná pohonná hmota nebo elektřina nebyla pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie dosud zohledněna.

(5) Podmínky pro zohlednění energie podle odstavců 2 až 4 se vztahují na pohonné hmoty a elektřinu dodanou pro dopravní účely dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty nebo osobou uvedenou v odstavci 1. V případě sdružení podle § 20 odst. 5 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 2 až 4 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v pohonných hmotách nebo elektřině do společnosti vložil. V případě sdružení podle § 20a odst. 1 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 2 až 4 osoba uvedená v odstavci 1.

(6) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen uvést v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta objemových.

§ 20c

Povinnost zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely tak, aby v příslušném období

a) podle odstavce 2 písm. a) až c) dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 3 % v roce 2018 a v roce 2019 a o 5,1 % v roce 2020 a v následujících letech,

b) podle odstavce 2 písm. d) dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení podle § 20 odst. 1.

Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem.

(2) Pro účely splnění povinnosti snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely v průběhu kalendářního roku je příslušným obdobím

a) leden až březen,

b) leden až červen,

c) leden až září,

d) leden až prosinec.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také způsobem uvedeným v § 20 odst. 2.

(4) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu s oznámením o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Splnění podmínek pro zohlednění energie podle § 20a odst. 3 až 5 prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině do společnosti vložil. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle § 20a odst. 6 pro příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině, má se za to, že tuto energii zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil. Smlouva musí obsahovat také čestné prohlášení podle § 20a odst. 3 a 5.

§ 20d

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního

roku podle § 20c odst. 1 také s osobou podle § 20a odst. 1 písm. a) až h).

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu s oznámením o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí podle § 20e kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat také čestné prohlášení podle § 20a odst. 3 a 5. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Energie obsažená v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20c odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 20a odst. 3 až 6. Splnění podmínek pro zohlednění energie podle § 20a odst. 3 a 4 prokazuje osoba uvedená v odstavci 1.

§ 20e

Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku

(1) Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů v průběhu kalendářního roku je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen podat elektronicky celnímu úřadu do 40 dnů po skončení příslušného období.

(2) V oznámení podle odstavce 1 je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen uvést údaje týkající se plnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů v průběhu kalendářního roku. Kromě těchto obsahových náležitostí uvede dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který je společníkem podle § 20c odst. 4 nebo podle § 20d odst. 1, ve zprávě o emisích také

- a) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, v jehož prospěch převedl na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory,
- b) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, od něhož přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory a
- c) identifikační údaje osoby uvedené v § 20d odst. 1, od níž přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory.

Kritéria udržitelnosti biopaliv

§ 21

(1) Biopalivo určené k plnění povinností uvedených v § 19f odst. 1, § 19g odst. 1 a § 20 odst. 1 musí splňovat kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění kritérií udržitelnosti se dokládá

prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem do České republiky (dále jen „dovozce“) či prodejcem biopaliva. V případě dovozu nebo prodeje motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva v režimu podmíněného osvobození od daně nebo ve volném daňovém oběhu z jiného členského státu, vydává prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva. Toto prohlášení je výrobce, dovozce či prodejce biopaliva a dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem platného certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) nebo certifikátu či jiného obdobného oprávnění vydaného v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie,

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě biopaliva byly použity suroviny splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(2) U kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem nebo prodejcem těchto produktů. Toto prohlášení je výrobce, dovozce a prodejce oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě jeho produktu byla použita biomasa splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(3) U biomasy určené k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným prodejcem nebo dovozcem biomasy. Toto prohlášení je prodejce a dovozce biomasy oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při pěstování biomasy byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem; k doložení této skutečnosti musí mít prodejce nebo dovozce biomasy, který je první osobou vykupující biomasu přímo od pěstitele, pěstitelem biomasy vystavené samostatné prohlášení o splnění kritérií udržitelnosti.

(4) V případě, že prodejce biomasy je zároveň jejím pěstitelem a prodává výhradně biomasu jím vypěstovanou, lze splnění kritérií udržitelnosti dokládat samostatným prohlášením pěstitele o splnění kritérií udržitelnosti.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. f) vydá certifikát podle odstavců 1, 2 nebo 3 osobě, která prokáže, že plní kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem a která má zaveden systém kvality podle prováděcího právního předpisu umožňující věrohodným způsobem v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem plnění kritérií udržitelnosti sledovat a prokazovat. Certifikát se vydává na dobu 12 měsíců. Certifikát musí obsahovat seznam zemí, z nichž může osoba, které byl vydán, odebírat biomasu, a další náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pokud osoba, které byl vydán certifikát, odebere biomasu ze země na seznamu neuvedené, považuje se tato biomasa za biomasu nesplňující kritéria udržitelnosti. Seznam zemí v certifikátu je totožný se seznamem zemí uvedeným v rozhodnutí o udělení autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f). Ministerstvo vede seznam subjektů, kterým byl autorizovanou osobou udělen certifikát podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) a odstavce 3 písm. a) a zpřístupňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 musí k prokázání původu biomasy využít systém hmotnostní bilance, který splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(7) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 je povinna v tomto prohlášení uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za nesprávnost v nich obsaženého údaje nenese tato osoba odpovědnost v případě, že vycházela z dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti nebo ze samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, které jí bylo předáno spolu s dodávkou biopaliva nebo suroviny a které tuto nesprávnost obsahovalo, pokud zároveň prokáže, že nesprávnost údaje nebylo možno zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat.

(8) Přesnost, úplnost a pravdivost údajů uváděných v prohlášeních podle odstavců 1 a 2 kontroluje inspekce; v případě zjištění nesplnění kritérií udržitelnosti informuje celní úřad místně příslušný dovozci. Ministerstvo zemědělství kontroluje přesnost, úplnost a pravdivost údajů uváděných v prohlášeních podle odstavců 3 a 4. Je-li zjištěna nesprávnost údajů, informuje o tom Ministerstvo zemědělství bezodkladně inspekci a v řízení o uložení pokuty poskytuje na vyžádání nezbytnou součinnost.

(9) Pěstitel biomasy je povinen v samostatném prohlášení podle odstavce 3 písm. b) uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za účelem prokázání splnění kritérií udržitelnosti vede pěstitel biomasy evidenci o množství prodané biomasy, které odpovídá jím vystaveným samostatným prohlášením podle odstavce 3 písm. b), a uchovává příslušnou dokumentaci uvedenou v prováděcím právním předpisu po dobu minimálně 5 let. Tuto dokumentaci pěstitel biomasy poskytuje na vyžádání osobě autorizované podle § 32 odst. 1 písm. f) a inspekci.

(10) Splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a), odstavci 2 písm. a) a odstavci 3 písm. a) kontroluje celní úřad

(11) Osoba, která není držitelem certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f), avšak má certifikát nebo jiné obdobné oprávnění vydané podle právních předpisů členského státu Evropské unie, může vydávat prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 pouze za předpokladu, že je zaregistrována u ministerstva. Ministerstvo provede zápis do registru bez zbytečného odkladu poté, co mu byly doručeny příslušné doklady vydané v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie.

(12) Prokázání splnění kritérií udržitelnosti podle odstavců 1 až 4 může být nahrazeno dokladem vystaveným v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným na základě čl. 30 odst. 5 směrnice 2018/2001/EU nebo na základě čl. 7c odst. 4 směrnice 2009/30/ES.

(13) Vláda nařízením stanoví kritéria udržitelnosti biopaliv, náležitosti certifikátů podle odstavců 1, 2 a 3, náležitost prohlášení a dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti podle odstavců 1 až 3 a náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy podle odstavce 3 písm. b), požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy podle odstavce 9.

§ 21a

(1) Výrobce, dovozce a prodejce biopaliva, dovozce a prodejce motorového benzinu nebo motorové nafty s přídavkem biopaliva podle § 21 odst. 1 a výrobce, dovozce a prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv podle § 21 odst. 1 jsou povinni ke každé dodávce neprodleně vkládat údaje stanovené přílohou I nařízení Komise (EU) 2022/996 do databáze Evropské unie zřízené Evropskou komisí pro sledování paliv

používaných v odvětví dopravy.

(2) Certifikační orgán podle nařízení Komise (EU) 2022/996 může poskytovat certifikační služby na území České republiky pouze po předchozí registraci u ministerstva. Tento certifikační orgán je povinen

- a) neprodleně po vydání certifikátu podle nařízení Komise (EU) 2022/996 zaslat jeho kopii ministerstvu,
- b) oznámit ministerstvu ověřování prokázání splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 12 na území České republiky před zahájením tohoto ověřování, včetně uvedení data a místa ověřování a identifikačních údajů ověřované osoby,
- c) poskytnout na vyžádání ministerstvu veškeré údaje a doklady poskytnuté ověřovanou osobou za účelem ověřování podle písmene b),
- d) umožnit na vyžádání ministerstvu a Ministerstvu zemědělství, popřípadě osobě pověřené podle § 36 účast na ověřování a po skončení ověřování poskytnout ministerstvu písemně závěry ověřování včetně dokumentace, na základě které byly závěry přijaty, a
- e) zasílat ministerstvu každoročně vždy k 28. únoru souhrnnou zprávu o všech jím provedených ověřováních na území České republiky v uplynulém kalendářním roce obsahující též závěry jednotlivých ověřování.

ČÁST PÁTÁ

Opatření k nápravě a přestupky

§ 22

Opatření k nápravě a zastavení provozu stacionárního zdroje

(1) V případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo povolením provozu, jsou inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněny uložit provozovateli provést v přiměřené lhůtě opatření k nápravě. Pokud provozovatel opatření k nápravě ve stanovené lhůtě neprovede, jsou inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněny vydat rozhodnutí o zastavení provozu stacionárního zdroje. K uložení opatření k nápravě u fyzických osob je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. K uložení opatření k nápravě u právnických osob a podnikajících fyzických osob v případě, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je příslušná inspekce; v případě, že se nejedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) V případě, že provozovatel provozuje stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu bez povolení provozu, rozhodne inspekce o zastavení provozu tohoto zdroje.

(3) Odvolání proti rozhodnutí o zastavení provozu podle odstavců 1 a 2 nemá odkladný účinek.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce uloží podle potřeby opatření k nápravě právnímu nástupci provozovatele, který není původcem závadného stavu. Povinnosti plynoucí z opatření k nápravě a rozhodnutí o zastavení provozu stacionárního zdroje uložené provozovateli podle odstavců 1 a 2 přecházejí na jeho právní nástupce.

(5) Inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností zašlou pravomocné rozhodnutí o uložení opatření k nápravě podle odstavce 1, 2 nebo 4 bez zbytečného odkladu příslušnému krajskému úřadu, pokud se s krajským úřadem nedohodnou jinak.

Přestupky fyzických osob

§ 23

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako řidič silničního motorového vozidla registrovaného v jiném státě v rozporu s § 14h odst. 4 nevloží údaje o silničním motorovém vozidlu do informačního systému nízkoemisních zón nebo nevloží do tohoto systému údaje úplné, správné a pravdivé,
- b) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné nebo jinak kontaminované cizorodými chemickými látkami,
- c) v rozporu s § 16 odst. 6 tepelně zpracuje odpad ve stacionárním zdroji, ve kterém tepelné zpracování odpadu není povoleno, nebo tepelně zpracuje odpad bez dohledu autorizované osoby,
- d) v rozporu s § 16 odst. 7 nevyužije pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem,
- e) jako provozovatel plavidla v rozporu s § 16 odst. 8 používá k pohonu plavidla palivo, které nesplňuje požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem,
- f) jako odborně způsobilá osoba v rozporu s § 16 odst. 9 neohlásí ve stanovené lhůtě ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí údaje ve stanoveném rozsahu,
- g) jako zhotovitel podle stavebního zákona v rozporu s § 16 odst. 10 nedodržuje opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření,
- h) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. a) uvede do provozu nebo provozuje stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s jeho provozem nebo zajištěním provozu v rozporu s podmínkami pro jeho provoz,
- i) jako provozovatel nedodržuje přípustnou tmavost kouře podle § 17 odst. 1 písm. b),
- j) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje,
- k) jako provozovatel nepředloží orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
- l) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. e) neumožní pověřeným osobám nebo inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům, surovinám a technologiím,

- m) jako provozovatel neprovede ve stanovené lhůtě kompenzační opatření podle § 17 odst. 1 písm. f) nebo tato kompenzační opatření neprovede řádně,
- n) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu,
- o) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje, nepředloží na vyžádání doklad o provedení této kontroly nebo zprávu o pravidelné kontrole, nepřipojí k dokladu o provedení kontroly vyjádření výrobce anebo neprokáže, že o vyjádření výrobce požádal,
- p) vystaví doklad uvedený v § 17 odst. 1 písm. h), přestože není oprávněnou odborně způsobilou osobou nebo není odborně způsobilou osobou, uvede v tomto dokladu nepravdivé údaje nebo tento doklad jako odborně způsobilá osoba nevystaví,
- q) jako provozovatel neposkytne obecnímu úřadu obce, která vydala obecně závaznou vyhlášku podle § 17 odst. 5, na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. i),
- r) jako vlastník nebo uživatel prostor, v nichž je provozován spalovací stacionární zdroj, v rozporu s § 17 odst. 2 neumožní kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství nebo používaným palivům,
- s) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 5 spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplástky,
- t) v rozporu s § 18 odst. 4 používá výrobky, barvy nebo laky, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty, nebo
- u) jako provozovatel neprovede ve stanovené lhůtě opatření k nápravě podle § 22 odst. 1.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. p),
- b) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) až j), l), n) nebo r) až t), nebo
- c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), k), m), o), q) nebo u).

§ 24

(1) Přestupky podle § 23 projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností, s výjimkou přestupku uvedeného v § 23 odst. 1 písm. a), který projednává obecní úřad obce, která stanovila příslušnou nízkoemisní zónu, a přestupku uvedeného v § 23 odst. 1 písm. q), který projednává obecní úřad obce, která vydala příslušnou obecně závaznou vyhlášku podle § 17 odst. 5.

(2) Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad. Výnos z pokut je z 50 % příjmem obce, jejíž úřad pokuty uložil, a z 50 % příjmem obce, na jejímž území došlo ke spáchání přestupku, s výjimkou výnosu z pokut uložených obecním úřadem

obce, která vydala příslušnou obecně závaznou vyhlášku podle § 17 odst. 5, který je příjmem této obce. Výnos z pokut lze využít pouze na financování opatření k ochraně životního prostředí.

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

§ 25

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako provozovatel v rozporu s § 12b nepředloží ve stanovené lhůtě krajskému úřadu závěrečnou zprávu o vyhodnocení zkušebního provozu,
- b) v rozporu s § 16 odst. 1 uvede na trh paliva nesplňující požadavky na kvalitu paliv, nepředá odběrateli doklad prokazující splnění těchto požadavků, nepředloží na vyžádání kontrolního orgánu doklad prokazující splnění požadavků na kvalitu paliv nebo neohlásí ministerstvu ve stanovené lhůtě stanovené údaje,
- c) v rozporu s § 16 odst. 2 uvede na trh spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který nesplňuje emisní požadavky, nebo neprokáže splnění této povinnosti certifikátem,
- d) jako osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, v rozporu s § 16 odst. 3 nezajistí označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek,
- e) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné nebo jinak kontaminované cizorodými chemickými látkami,
- f) v rozporu s § 16 odst. 6 tepelně zpracuje odpad ve stacionárním zdroji, ve kterém tepelné zpracování odpadu není povoleno, nebo tepelně zpracuje odpad bez dohledu autorizované osoby,
- g) v rozporu s § 16 odst. 7 nevyužije pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem,
- h) jako provozovatel plavidla v rozporu s § 16 odst. 8 používá k pohonu plavidla palivo, které nesplňuje požadavky na kvalitu paliv stanovených prováděcím právním předpisem,
- i) jako odborně způsobilá osoba v rozporu s § 16 odst. 9 neohlásí ve stanovené lhůtě ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí údaje ve stanoveném rozsahu,
- j) jako zhotovitel podle stavebního zákona v rozporu s § 16 odst. 10 nedodrží opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření,
- k) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. a) uvede do provozu nebo provozuje stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo technologie související s jeho provozem nebo zajištěním provozu v rozporu s podmínkami pro jeho provoz,

- l) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. a) uvede do provozu nebo provozuje stacionární zdroj neuvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo technologie související s jeho provozem nebo zajištěním provozu v rozporu s podmínkami pro jeho provoz,
- m) jako provozovatel nedodržuje emisní limity, emisní stropy, technické podmínky nebo přípustnou tmavost kouře provozu podle § 17 odst. 1 písm. b),
- n) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv, paliva určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva neuvedená v povolení provozu,
- o) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv, nebo paliva určená výrobcem stacionárního zdroje,
- p) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nepředloží orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
- q) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. e) neumožní pověřeným osobám nebo inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji, používaným palivům, surovinám a technologiím,
- r) jako provozovatel neprovede ve stanovené lhůtě kompenzační opatření podle § 17 odst. 1 písm. f) nebo tato kompenzační opatření neprovede řádně,
- s) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje spalovací stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu,
- t) jako provozovatel v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje, nepředloží na vyžádání doklad o provedení této kontroly nebo zprávu o pravidelné kontrole, nepřipojí k dokladu o provedení kontroly vyjádření výrobce anebo neprokáže, že o vyjádření výrobce požádal,
- u) vystaví doklad uvedený v § 17 odst. 1 písm. h), přestože není oprávněnou odborně způsobilou osobou nebo není odborně způsobilou osobou, uvede v tomto dokladu nepravdivé údaje nebo tento doklad jako odborně způsobilá osoba nevystaví,
- v) jako provozovatel neposkytne obecnímu úřadu obce, která vydala obecně závaznou vyhlášku podle § 17 odst. 5, na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. i),
- w) v rozporu s § 17 odst. 5 spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplástky,
- x) jako výrobce spalovacího stacionárního zdroje v rozporu s § 17a odst. 3 nevloží ve stanovené lhůtě požadované údaje do databáze odborně způsobilých osob nebo neprovede v databázi jejich změnu řádně nebo včas, nebo
- y) jako osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek, barvu nebo lak, v rozporu s § 18 odst. 1 nezajistí, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin nepřesahoval limitní hodnoty pro

obsah těchto látek ve výrobku.

(2) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako osoba prodávající výrobky nevede evidenci o množství nebo druhu prodaných výrobků nebo o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, nebo neuchovává tuto evidenci po stanovenou dobu podle § 18 odst. 2,
- b) jako osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek, barvu nebo lak, v rozporu s § 18 odst. 3 nezajistí označení tohoto výrobku,
- c) v rozporu s § 18 odst. 4 používá výrobky, barvy nebo laky, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty,
- d) jako provozovatel neprovede ve stanovené lhůtě opatření k nápravě podle § 22 odst. 1, nebo
- e) provádí činnost, pro kterou je vyžadována autorizace podle § 32 odst. 1, bez této autorizace.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, se dopustí přestupku tím, že

- a) jako provozovatel, kterému byly uloženy zvláštní podmínky provozu, v rozporu s § 10 odst. 2 neposkytne kontaktní informace pověřené osobě nebo tyto informace neaktualizuje,
- b) v rozporu s § 13a odst. 1 nepodá žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 90 dní ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o tom, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu,
- c) v rozporu s § 13a odst. 2 nepodá žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 90 dní ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o tom, že se nejedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,
- d) nepodá řádné poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí ve stanovené lhůtě podle § 15 odst. 8,
- e) nepředloží orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
- f) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. a) provozuje stacionární zdroj bez povolení provozu nebo v rozporu s ním,
- g) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. b) nezjistí nebo nezjistí stanoveným způsobem úroveň znečišťování u znečišťujících látek, u kterých tak stanoví tento zákon, prováděcí právní předpis nebo povolení provozu,
- h) nevede nebo neuchovává po stanovenou dobu provozní evidenci nebo neohlásí údaje souhrnné provozní evidence podle § 17 odst. 3 písm. c),
- i) neodvádí znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší podle § 17 odst. 3 písm. d),
- j) bezodkladně neodstraní technické závady podle § 17 odst. 3 písm. e),
- k) nepodá ve stanovené lhůtě zprávu o výskytu technické závady podle § 17 odst. 3 písm. e),
- l) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. f) neomezí provoz nebo neodstaví stacionární zdroj po uplynutí doby 24 hodin od

okamžiku vzniku technické závady na zdroji,

m) neodstaví spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém příkonu 50 MW a vyšším podle § 17 odst. 3 písm. g),

n) nepředloží inspekci protokol o jednorázovém měření emisí do 90 dnů ode dne jeho provedení podle § 17 odst. 3 písm. h),

o) průběžně nezaznamenává, nevyhodnocuje nebo po stanovenou dobu neuchovává výsledky jednorázového nebo kontinuálního měření emisí podle § 17 odst. 3 písm. i),

p) nezajistí nebo řádně neprovozuje technické prostředky pro kontinuální měření emisí podle § 17 odst. 3 písm. j), nebo

q) nezajistí nebo řádně neprovozuje technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru nebo neuchovává záznamy provozního parametru po stanovenou dobu podle § 17 odst. 3 písm. k).

(4) Právník osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje, v němž je tepelní zpracováván odpad, se dopustí přestupku tím, že

a) neprovede odběr vzorků přebíraného nebezpečného odpadu podle § 17 odst. 6 písm. a) nebo odebrané vzorky neuchová po stanovenou dobu,

b) nezastaví bezodkladně tepelné zpracování odpadu při překročení specifických emisních limitů nebo opětovně zahájí provoz před uplynutím lhůty podle § 17 odst. 6 písm. b), nebo

c) neoznámí překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci podle § 17 odst. 6 písm. c).

(5) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), f), k), m), n) nebo r), odstavce 3 písm. f), j), l) nebo m) nebo odstavce 4 písm. b),

b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. q) nebo y), odstavce 2 písm. e) nebo odstavce 3 písm. g), i) nebo p),

c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d), g), h), j), l), o), s) nebo x), odstavce 2 písm. a), b) nebo d), odstavce 3 písm. a) až e), h), k), n), o) nebo q) nebo odstavce 4 písm. a) nebo c),

d) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e), t), u) nebo w), nebo

e) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), i), p) nebo v), nebo odstavce 2 písm. c).

§ 25a

(1) Autorizovaná osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 34 odst. 1 písm. a) nevykonává autorizovanou činnost odborně nebo nestranně,

- b) v rozporu s § 34 odst. 1 písm. b) nevykonává autorizovanou činnost v souladu se zákonem, prováděcím právním předpisem nebo s rozhodnutím o udělení autorizace,
- c) v rozporu s § 34 odst. 1 písm. c) uvádí údaje, které nejsou bezvadné, pravdivé nebo úplné,
- d) v rozporu s § 34 odst. 1 písm. d) neoznámí ministerstvu změnu údajů nebo změnu rozhodných skutečností, nebo
- e) v rozporu s § 34 odst. 1 písm. e) neuchovává stanoveným způsobem všechny výstupy z autorizované činnosti v nezměněné podobě po dobu 6 let od jejich vydání.

(2) Autorizovaná osoba pro jednorázové měření emisí se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 34 odst. 2 písm. a) nepostupuje tak, aby nedošlo ke střetu zájmů,
- b) v rozporu s § 34 odst. 2 písm. b) nevypracuje protokol o měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 nebo jej nepředá objednateli v elektronické podobě,
- c) v rozporu s § 34 odst. 2 písm. c) nedisponuje přístrojovým vybavením nezbytným pro výkon autorizované činnosti v souladu se zákonem a rozhodnutím o udělení autorizace, nebo
- d) v rozporu s § 34 odst. 2 písm. d) neuchovává výsledky měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Autorizovaná osoba k měření úrovně znečištění se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 34 odst. 3 nepředá výsledky posuzování úrovně znečištění do informačního systému kvality ovzduší.

(4) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. c) se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 34 odst. 6 nepodá ve stanovené lhůtě žádost o změnu rozhodnutí o udělení autorizace nebo neoznámí ministerstvu ukončení činnosti.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. f) se dopustí přestupku tím, že poruší některou ze svých povinností uvedených v § 34 odst. 5.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a) nebo odstavce 5,
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c) nebo e), odstavce 2 písm. b) až d) nebo odstavce 3, nebo
- c) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d) nebo odstavce 4.

§ 25b

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty nesplní povinnost zajistit minimální množství pokročilého biopaliva stanovenou v § 19f odst. 1,

- b) jako dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty nesplní povinnost zajistit minimální obsah energie z obnovitelných zdrojů stanovenou v § 19g odst. 1,
- c) jako dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty anebo osoba podle § 19h odst. 1 písm. a) až c) nebo e) až g) v rozporu s § 19h odst. 7 nevloží údaje stanovené v příloze I nařízení Komise (EU) 2022/996 do databáze,
- d) jako dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty nedosáhne požadovaného snížení emisí podle § 20 odst. 1,
- e) jako dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty nepodá zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 nebo nepřiloží k této zprávě protokol o jejím ověření ani v náhradním termínu podle § 20 odst. 4 nebo nepodá oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí v průběhu kalendářního roku podle § 20e odst. 1,
- f) jako dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty v rozporu s § 20a odst. 6 neuvede v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních druh nebo obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo,
- g) jako výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva nebo kapalných nebo plyných produktů k výrobě biopaliv nebo jako prodejce nebo dovozce biomasy vydá prohlášení nebo dílčí prohlášení v rozporu s § 21 odst. 7 nebo 11 nebo jako pěstitel biomasy vydá samostatné prohlášení v rozporu s § 21 odst. 9, nebo
- h) jako výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva, dovozce nebo prodejce motorového benzinu a motorové nafty s přídavkem biopaliva, výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných anebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv podle § 21 odst. 1 v rozporu s § 21a odst. 1 nevloží údaje stanovené v příloze I nařízení Komise (EU) 2022/996 do databáze.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g),
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f), nebo
- c) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), e) nebo h).

(3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) se uloží pokuta, jejíž výše se stanoví jako součin množství nedodaného pokročilého biopaliva podle § 19f odst. 1 v megajoulech a částky 2 Kč.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) se uloží pokuta, jejíž výše se stanoví jako součin množství nedodané energie z obnovitelného zdroje podle § 19g odst. 1 v megajoulech a částky 1 Kč.

(5) Za přestupek podle odstavce 1 písm. d) se uloží pokuta, jejíž výše se stanoví jako součin množství emisí skleníkových plynů v kilogramech, o které nebylo dosaženo požadovaného snížení emisí podle § 20 odst. 1, a částky 10 Kč.

§ 26

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává

- a) inspekce, jde-li o přestupky podle § 25 odst. 1 písm. a), k) a n), § 25 odst. 2 písm. e), § 25 odst. 3 a 4 nebo § 25a nebo přestupky podle § 25 odst. 1 písm. f), g), m), q), r), s) nebo § 25 odst. 2 písm. d), jsou-li spáchány v souvislosti s provozem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu,
- b) obecní úřad obce, která vydala obecně závaznou vyhlášku podle § 17 odst. 5, jde-li o přestupek podle § 25 odst. 1 písm. v),
- c) Česká obchodní inspekce, jde-li o přestupky podle § 25 odst. 1 písm. b) až d), h) a y) nebo § 25 odst. 2 písm. a) až c),
- d) obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 25 odst. 1 písm. e), i), j), l), o), p), t), u), w) nebo x), nebo přestupky podle § 25 odst. 1 písm. f), g), m), q), r), s) nebo § 25 odst. 2 písm. d), jsou-li spáchány v souvislosti s provozem stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, nebo
- e) celní úřad, jde-li o přestupky podle § 25b; poskytnutí informací získaných při správě daní pro účely řízení o přestupku podle § 25b není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

(2) Inspekce zašle pravomocné rozhodnutí o přestupku spáchaném v souvislosti s provozem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu bez zbytečného odkladu příslušnému krajskému úřadu.

(3) Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad. Výnos z pokut uložených obecním úřadem obce, která vydala obecně závaznou vyhlášku podle § 17 odst. 5, připadá do rozpočtu této obce. Výnos z pokut uložených obecním úřadem obce s rozšířenou působností připadá do rozpočtu obce, jejíž úřad pokuty uložil. Z výnosu z pokut uložených inspekcí 50 % připadá do rozpočtu obce, na jejímž území je provozována činnost pokutou postiženého provozovatele, přičemž tento příjem je účelově určen k ochraně životního prostředí, a 50 % je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, s výjimkou výnosu z pokut uložených inspekcí za přestupek podle § 25 odst. 1 písm. a), § 25 odst. 2 písm. d) nebo § 25a, který je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Výnos z pokut uložených Českou obchodní inspekcí je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

ČÁST ŠESTÁ

Výkon státní správy a činnosti na podporu výkonu státní správy

§ 27

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

(1) Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) inspekce,
- d) Česká obchodní inspekce,

- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

(2) Na území vojenských újezdů¹⁹⁾ vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

(3) Působnosti stanovené tímto zákonem obecnímu a krajskému úřadu jsou výkonem přenesené působnosti, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Ministerstvo spolupracuje v oblasti ochrany ovzduší s příslušnými orgány sousedních států, vykonává působnost ústředního správního úřadu, řídí výkon státní správy v oblasti ochrany ovzduší, dozírá na provádění opatření uvedených v programech zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 4 a 5 a rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí a krajskými úřady, s výjimkou rozhodnutí podle § 15.

(5) Inspekce, Česká obchodní inspekce, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a celní úřad v rozsahu své působnosti dozírají na dodržování ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něj vydaných.

(6) Ministerstvo zdravotnictví

- a) předkládá ministerstvu, na základě zhodnocení zdravotních rizik, návrhy ke zpřísnění imisních limitů,
- b) zpracovává a vede seznamy referenčních koncentrací znečišťujících látek pro hodnocení a řízení zdravotních rizik,
- c) provádí účelová měření úrovně znečištění ve vybraných sídlech z hlediska ochrany zdraví lidí pro potřeby monitorování zdravotního stavu obyvatelstva ve vztahu k životnímu prostředí, hodnocení a řízení zdravotních rizik podle jiného právního předpisu²⁰⁾; v rozsahu dohodnutém s ministerstvem a na jeho žádost se rovněž podílí na posuzování úrovně znečištění podle § 5 odst. 1.

Postup kontrolních orgánů

§ 28

Inspektoři a pověřené zaměstnanci ministerstva a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností se při výkonu kontrolní činnosti podle tohoto zákona prokazují průkazem vydaným příslušným kontrolním orgánem, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole.

§ 29

(1) Právnícká osoba nebo organizační složka státu pověřená Ministerstvem zemědělství podle § 36 (dále jen „osoba pověřená Ministerstvem zemědělství“) je povinna provádět kontrolní činnost v souladu s tímto zákonem a

jeho prováděcím právním předpisem a poskytovat Ministerstvu zemědělství

- a) seznam kontrolovaných osob a protokoly o kontrole, kdykoliv o to Ministerstvo zemědělství požádá,
- b) souhrnnou zprávu o provedených kontrolách a jejich výsledcích, a to v dohodnutém rozsahu vždy k 31. lednu za uplynulý kalendářní rok.

(2) Protokol o kontrole obsahuje podrobné odůvodnění případné nesprávnosti údaje obsaženého v prohlášení podle § 21 odst. 3 nebo 4.

(3) Osoba pověřená Ministerstvem zemědělství je povinna

- a) předat protokol o kontrole inspekci,
- b) oznámit Ministerstvu zemědělství kontrolovanou osobu, která vydala prohlášení podle § 21 odst. 3 nebo 4 obsahující nepřesný, neúplný nebo nepravdivý údaj,
- c) v řízení o uložení sankce za přestupek podle § 25 odst. 6 písm. i) poskytnout inspekci na vyžádání nezbytnou součinnost.

(4) Osoba provádějící kontrolu nesmí kontrolovat

- a) osobu, ve které má majetkový podíl, nebo s níž má uzavřený zaměstnanecký nebo obdobný poměr, anebo osobu, ve které má majetkový podíl osoba pověřená Ministerstvem zemědělství,
- b) osoby blízké.

(5) Pro zaměstnance zařazené do organizační složky státu, která provádí kontrolu podle § 21 odst. 8, platí odstavce 2 a 4 obdobně.

§ 30

Zpřístupňování informací

(1) Orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o

- a) úrovni znečištění,
- b) stacionárních zdrojích uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu a emisích z těchto stacionárních zdrojů; v případě stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad jsou součástí zpřístupňovaných informací také informace o funkci, provozu a monitorování stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad,
- c) připravovaných opatřeních ke snížení úrovně znečištění a znečišťování, v dostatečném předstihu umožňujícím vznesení připomínek,
- d) opatřeních přijatých ke snížení úrovně znečištění a znečišťování, zejména v rámci programů zlepšování kvality ovzduší a regulačních ráďů,

- e) podaných žádostech o závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b), žádostech o povolení provozu a žádostech o vydání rozhodnutí podle § 13a po dobu 15 dnů,
- f) závazných stanovisech vydaných podle § 11 odst. 2 písm. b), povoleních provozu a rozhodnutích podle § 13a po dobu 15 dnů,
- g) stanovisech k územně plánovací dokumentaci po dobu 15 dnů,
- h) emisní inventuře a emisní projekci, včetně informací o metodice výpočtu emisní inventury a projekce.

(2) V případě překročení prahových hodnot uvedených v bodě 7 přílohy č. 6 k tomuto zákonu informuje ministerstvo o této skutečnosti bez prodlení veřejnost v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Ministerstvo v těchto případech bez prodlení informuje také příslušné orgány dotčených sousedních států.

(3) Ministerstvo a další ústřední správní úřady poskytují příslušným orgánům Evropské unie a orgánům uvedeným v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká republika vázána, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o

- a) úrovni znečištění,
- b) zdrojích a jejich emisích,
- c) opatřeních přijatých ke snížení úrovně znečištění a znečišťování,
- d) ochraně klimatického systému Země.

(4) Ministerstvo vyhláškou stanoví rozsah informování veřejnosti o úrovni znečištění a minimální rozsah textu, který je zveřejňován v případě překročení informativní prahové hodnoty, varovné prahové hodnoty nebo regulační prahové hodnoty podle přílohy č. 6 k tomuto zákonu.

Autorizace

§ 32

(1) Jen autorizovaná osoba může vykonávat činnosti spočívající v

- a) jednorázovém měření emisí,
- b) měření úrovně znečištění,
- c) dohledu nad tepelným zpracováním odpadu,
- d) zpracování odborného posudku,
- e) zpracování rozptylové studie, nebo
- f) ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3.

(2) Autorizaci pro výkon činností podle odstavce 1 uděluje ministerstvo fyzickým a právnickým osobám na základě jejich žádosti při splnění požadavků stanovených zákonem. Rozhodnutí o udělení autorizace podle odstavce 1 písm. f) vydá ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zemědělství. Lhůta pro vydání rozhodnutí o udělení autorizace je 60 dní od podání žádosti. Autorizace vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb.

(3) Žádost o udělení autorizace pro jednorázové měření emisí a měření úrovně znečištění musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

- a) uvedení rozsahu znečišťujících látek, které žadatel hodlá měřit, s uvedením, zda jde o jednorázové měření emisí nebo měření úrovně znečištění,
- b) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovněprávním vztahu nebo jiném obdobném poměru a budou se podílet na měření podle písmene a), a doklady, které prokazují jejich odborné znalosti,
- c) seznam přístrojového vybavení včetně seznamu výrobních čísel přístrojů, jejich typů, roku výroby, výrobce, doklad o právním vztahu k těmto přístrojům a o kalibraci těchto přístrojů a seznam chemikálií, které budou k měření použity včetně kalibračních plynů,
- d) seznam metod, postupů odběrů a úprav vzorků pro účely měření, včetně konečných analytických metod a postupů, které budou použity; v případě jednorázového měření emisí také osvědčení o akreditaci vydané akreditující osobou pověřenou podle jiného právního předpisu¹²⁾ u těch metod a postupů, u kterých to stanoví prováděcí právní předpis, a v případě měření úrovně znečištění také označení postupu pro odběr vzorků a provádění analýz stanoveného prováděcím právním předpisem,
- e) uvedení postupů pro zpracování výsledků měření a vzor protokolu o měření v souladu s obsahovými náležitostmi stanovenými prováděcím právním předpisem,
- f) doklady o úspěšném absolvování mezilaboratorního porovnání zkoušek a zajištění metrologické návaznosti měřidel a činností podle písmen d) a e); v případě měření úrovně znečištění lze doklad o úspěšném absolvování mezilaboratorního porovnání zkoušek nahradit obdobným dokladem prokazujícím absolvování porovnání zkoušek a obsahující závěry tohoto porovnání, a
- g) seznam fyzických osob, které budou vykonávat funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti, včetně údajů umožňujících identifikaci fyzických osob⁵³⁾, rozsahu, v jakém budou funkci odpovědného zástupce vykonávat, a dokladů o splnění kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání a nejméně 1 rok odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace, nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace.

(4) Žádost o udělení autorizace pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu může být podána pouze provozovatelem stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, nad kterým má být vykonáván dohled, a musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

- a) doklad o právním vztahu žadatele k provozovanému stacionárnímu zdroji uvedenému v žádosti,
- b) přesný a podrobný technický popis stacionárního zdroje včetně využívané technologie řešení ochrany ovzduší,

c) povolení provozu vydané pro stacionární zdroj tepelně zpracovávající odpad, nad kterým má být vykonáván dohled,

d) aktuální měřicí protokoly o jednorázovém měření emisí, pokud je stacionární zdroj již provozován,

e) přesný a podrobný popis technického vybavení k měření emisí, záznamu a vyhodnocení emisí a technickoprovozních parametrů a

f) seznam fyzických osob, které budou vykonávat funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti včetně údajů umožňujících identifikaci fyzických osob⁵³), rozsahu, v jakém budou funkci odpovědného zástupce vykonávat, a dokladů o splnění kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání a nejméně 1 rok odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace, nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace.

(5) Žádost o udělení autorizace pro zpracování odborného posudku nebo ke zpracování rozptylové studie musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

a) vzorové odborné posudky v počtu a rozsahu odpovídajícímu rozsahu, v jakém žadatel hodlá odborné posudky zpracovávat, a obsahující náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem, jedná-li se o žádost o udělení autorizace pro zpracování odborného posudku, nebo vzorovou rozptylovou studii obsahující vyhodnocení příspěvků k úrovni znečištění z alespoň jednoho stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu a alespoň jedné pozemní komunikace a parkoviště a obsahující náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem, jedná-li se o žádost o udělení autorizace ke zpracování rozptylové studie,

b) seznam fyzických osob, které budou vykonávat funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti, včetně údajů umožňujících identifikaci fyzických osob⁵³), rozsahu, v jakém budou funkci odpovědného zástupce vykonávat, a dokladů o splnění kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání a nejméně 1 rok odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace, nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace,

c) u žádosti o udělení autorizace pro zpracování odborných posudků uvedení kódů stacionárních zdrojů, pro které žadatel hodlá odborné posudky zpracovávat, a to v rozsahu stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a

d) u žádosti o udělení autorizace pro zpracování rozptylových studií uvedení modelu pro zpracování rozptylové studie stanoveného prováděcím právním předpisem.

(6) Žádost o udělení autorizace pro ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a k certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3 musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat

a) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovněprávním vztahu nebo jiném obdobném poměru a budou pro žadatele provádět ověřování, a doklad o splnění jejich kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání a nejméně 1 rok praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace,

b) osvědčení o akreditaci pro ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a pro certifikaci systému kvality u

osob podle § 21 odst. 1 až 3 vydané akreditující osobou pověřenou podle zvláštního právního předpisu²⁴),

c) popis pracovních postupů, metod a zásad, které zajistí náležitou kontrolu plnění požadavků tohoto zákona a prováděcího právního předpisu ze strany certifikovaných osob podle § 21 odst. 1 až 3,

d) seznam zemí, ve kterých je žadatel schopen věrohodným způsobem provádět ověřování plnění požadavků na kritéria udržitelnosti podle tohoto zákona a prováděcího právního předpisu,

e) popis pracovních postupů, metod a zásad pro ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a

f) seznam fyzických osob, které budou vykonávat funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti včetně údajů umožňujících identifikaci fyzických osob⁵³), rozsahu, v jakém budou funkci odpovědného zástupce vykonávat, a dokladů o splnění kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání a nejméně 1 rok odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace, nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky odborné praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace.

(7) Součástí žádostí podle odstavců 3 až 6 musí být také údaje o telefonním čísle a elektronické adrese osoby, která žádá o udělení autorizace.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví seznam metod a postupů, u kterých je požadováno osvědčení o akreditaci, seznam postupů pro odběr a provádění analýz, obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí, protokolu o měření úrovně znečištění, postupů pro zpracování výsledků měření a obsahové náležitosti odborného posudku a rozptylové studie.

§ 32a

(1) Za autorizovanou osobu podle § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo d) až f) se považuje také osoba, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie nebo smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru a na území České republiky má v úmyslu vykonávat dočasně nebo příležitostně autorizovanou činnost, pokud před zahájením jejího výkonu na území České republiky ministerstvu prokáže, že

a) je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie nebo smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

b) je oprávněna k výkonu autorizované činnosti podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie nebo smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a

c) splňuje požadavky stanovené pro výkon autorizované činnosti v § 32 odst. 3 písm. c) až f), jde-li o autorizovanou činnost podle § 32 odst. 1 písm. a) nebo b), § 32 odst. 5 písm. a) a d), jde-li o autorizovanou činnost podle § 32 odst. 1 písm. d) nebo e), nebo v § 32 odst. 6 písm. b), c) a e), jde-li o autorizovanou činnost podle § 32 odst. 1 písm. f); tyto požadavky se považují za splněné, pokud osoba prokáže, že splnila v jiném členském státě Evropské unie nebo smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru požadavky, které jsou s těmito požadavky rovnocenné, nebo co do účelu v zásadě srovnatelné.

(2) Pokud tato osoba prokáže splnění požadavků podle odstavce 1, zapíše ji ministerstvo do informačního systému autorizovaných osob. Rozhodnutí se v takovém případě písemně nevyhotovuje. Rozhodnutí nabývá právní moci

okamžikem zápisu do informačního systému autorizovaných osob. O zápisu do tohoto informačního systému ministerstvo osobu uvedenou v odstavci 1 neprodleně vyrozumí.

(3) O nesplnění požadavků pro výkon autorizované činnosti vydá ministerstvo rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy mu byly předloženy úplné doklady o splnění podmínek podle odstavce 1.

(4) Ministerstvo rozhodne o zákazu výkonu autorizované činnosti na území České republiky osobou uvedenou v odstavci 1 v případě, že

a) tato osoba přestala splňovat některý z požadavků pro výkon autorizované činnosti uvedených v odstavci 1 písm. c) nebo porušila některou z povinností autorizované osoby stanovených tímto zákonem, nebo

b) podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie nebo smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru její oprávnění k výkonu autorizované činnosti zaniklo.

§ 32b

(1) Ministerstvo udělí autorizaci, pokud žadatel

a) je odborně způsobilý k výkonu autorizované činnosti, včetně znalosti právních předpisů v rámci dané činnosti, a

b) splňuje podmínky podle § 32 odst. 3 až 6.

(2) Odborná způsobilost k výkonu autorizované činnosti, včetně znalosti právních předpisů v rámci dané činnosti, se prokazuje zkouškou před autorizační komisí ministerstva. Ministerstvo informuje o termínu konání zkoušky a zveřejňuje jednotný zkušební řád způsobem umožňujícím dálkový přístup nejméně 14 dní předem. Výsledek zkoušky je oznámen žadateli v den konání zkoušky. Pokud se žadatel opakovaně ke zkoušce nedostaví, ministerstvům žádost o udělení autorizace zamítne.

(3) Při uznávání odborné způsobilosti k výkonu autorizované činnosti a kvalifikace odpovědných zástupců podle § 32 odst. 3 písm. g), § 32 odst. 4 písm. f), § 32 odst. 5 písm. b) a § 32 odst. 6 písm. f), které byly získány v jiném členském státě Evropské unie nebo smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru, se postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(4) Ministerstvo může řízení o žádosti o udělení autorizace přerušit, obsahuje-li žádost nesprávné nebo neúplné údaje nebo podklady, nesplňují-li tyto podklady obsahové náležitosti stanovené tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem nebo trpí-li žádost jinými vadami, a vyzvat žadatele k odstranění vad, a to až do dne konání zkoušky k prokázání odborné způsobilosti, které se má žadatel zúčastnit.

(5) Rozhodnutí o udělení autorizace kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

a) uvedení činnosti podle § 32 odst. 1 písm. a) až f), pro kterou se autorizace uděluje,

b) vymezení rozsahu autorizované činnosti,

c) metody, popřípadě postupy pro výkon autorizované činnosti, jde-li o autorizovanou činnost podle § 32 odst. 1 písm. a), b) nebo f),

d) stanovení modelu pro zpracování rozptylové studie, jde-li o autorizovanou činnost podle § 32 odst. 1 písm. e),
a

e) seznam fyzických osob, které budou vykonávat funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti.

(6) Autorizace se uděluje na dobu neurčitou a nemůže být převedena na jinou osobu.

(7) Ministerstvo může rozhodnutí o udělení autorizace změnit na základě žádosti osoby, které bylo rozhodnutí vydáno, nebo z moci úřední v případě, že jsou ministerstvu oznámeny změny nebo došlo ke změně rozhodných podmínek, za jakých bylo rozhodnutí o udělení autorizace vydáno.

§ 33

(1) Ministerstvo odejme autorizaci, jestliže

a) autorizovaná osoba závažně nebo opakovaně poruší povinnosti stanovené pro autorizované činnosti tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení autorizace,

b) autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. a) nebo b) nedisponuje nezbytným přístrojovým vybavením nebo není držitelem platného osvědčení o akreditaci metod a postupů, u kterých tak stanoví prováděcí právní předpis,

c) u autorizované osoby, s výjimkou autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. c), nevykonává funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti fyzická osoba splňující kvalifikační předpoklady,

d) u autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. c) po uplynutí lhůty podle § 34 odst. 6 nevykonává funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti fyzická osoba splňující kvalifikační předpoklady, pokud v této lhůtě autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. c) nepožádala o změnu rozhodnutí o udělení autorizace spočívající v určení fyzické osoby, která vykonává funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti, nebo

e) autorizovaná osoba oznámí ministerstvu ukončení výkonu autorizované činnosti nebo ministerstvo zjistí ukončení výkonu autorizované činnosti při své úřední činnosti.

(2) Výkon autorizované činnosti kontroluje inspekce nebo ministerstvo.

(3) Autorizovaná osoba, které ministerstvo odejmulo autorizaci podle odstavce 1 písm. a), může opětovně podat žádost o vydání rozhodnutí o udělení autorizace k téže činnosti, ke které jí byla autorizace odejmuta, nejdříve po uplynutí 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odebrání autorizace. Fyzická osoba, která vykonávala funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti u autorizované osoby, které ministerstvo odejmulo autorizaci podle odstavce 1 písm. a), může opětovně vykonávat funkci odpovědného zástupce pro autorizovanou činnost, ke které byla autorizace odejmuta, nejdříve po uplynutí 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí autorizace. Ustanovení tohoto odstavce se použije obdobně pro osoby podle § 32a odst. 1, pokud jim bylo vydáno rozhodnutí podle § 32a odst. 4.

§ 33a

(1) Informační systém autorizovaných osob je informační systém veřejné správy, který je veřejně přístupný. Jeho správcem a provozovatelem je ministerstvo. V informačním systému autorizovaných osob se vedou také údaje v rozsahu odstavce 2 o osobách, které jsou usazeny v jiném členském státě Evropské unie nebo smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a považují se za autorizované osoby na základě prokázání splnění podmínek podle § 32a odst. 1.

(2) V informačním systému autorizovaných osob se vedou tyto údaje:

- a) obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení autorizované osoby,
- b) sídlo nebo adresa místa pobytu autorizované osoby,
- c) jméno, popřípadě jména, a příjmení odpovědného zástupce autorizované osoby,
- d) číslo autorizace,
- e) rozsah autorizované činnosti,
- f) telefonní číslo a elektronická adresa autorizované osoby.

(3) Údaje z informačního systému autorizovaných osob uvedené v odstavci 2 jsou zveřejňovány na internetových stránkách ministerstva.

§ 34

Povinnosti autorizovaných osob

(1) Autorizovaná osoba je povinna

- a) vykonávat autorizovanou činnost odborně a nestranně,
- b) vykonávat autorizovanou činnost v souladu se zákonem, požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem, jsou-li stanoveny, a rozhodnutím o udělení autorizace,
- c) při výkonu autorizované činnosti uvádět pouze bezvadné, pravdivé a úplné údaje,
- d) oznámit ministerstvu do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, změnu údajů uvedených v rozhodnutí o udělení autorizace, změnu rozhodných skutečností pro vydání rozhodnutí o udělení autorizace a změnu údajů vedených v informačním systému autorizovaných osob a
- e) uchovávat všechny výstupy z autorizované činnosti v nezměněné podobě po dobu 6 let od jejich vydání způsobem, který vylučuje jejich ztrátu nebo znehodnocení.

(2) Autorizovaná osoba pro jednorázové měření emisí je dále povinna

- a) při výkonu autorizované činnosti postupovat tak, aby nedošlo ke střetu mezi jejími osobními zájmy a zájmy chráněnými tímto zákonem, které je jako autorizovaná osoba povinna hájit, zejména nesmí provádět jednorázové měření emisí stacionárního zdroje, pokud se jedná o

1. stacionární zdroj, na jehož výrobě se podílí nebo který sama vlastní nebo provozuje nebo který provozuje osoba jí přímo nebo nepřímo ovládaná nebo ji přímo nebo nepřímo ovládající,
2. stacionární zdroj provozovaný právnickou osobou, v níž je autorizovaná osoba společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, tichým společníkem, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit její nezávislost, nebo je-li osobou blízkou osobě, která je provozovatelem stacionárního zdroje, jejím společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, tichým společníkem, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit její nezávislost, nebo
3. stacionární zdroj, u jehož provozovatele je insolvenčním správcem, likvidátorem, nuceným správcem nebo správcem majetku,

b) vypracovat protokol o měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 60 dnů od provedení měření a předat jej objednateli v elektronické podobě,

c) disponovat přístrojovým vybavením nezbytným pro výkon autorizované činnosti v souladu se zákonem a rozhodnutím o udělení autorizace a

d) uchovávat výsledky měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Autorizovaná osoba k měření úrovně znečištění je dále povinna předávat výsledky posuzování úrovně znečištění do informačního systému kvality ovzduší podle § 7 odst. 1 v datovém standardu zveřejněném ministerstvem způsobem umožňujícím dálkový přístup, kdy tento datový standard popisuje datovou strukturu a datový formát elektronického dokumentu obsahujícího výsledky posuzování úrovně znečištění.

(4) Povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), b) a e) se vztahují také na autorizovanou osobu podle § 32 odst. 1 písm. d), pokud zpracovává závěrečnou zprávu podle § 12b.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. f) je dále povinna

a) nejméně jednou ročně zkontrolovat, zda osoby, kterým vydala certifikát, nadále splňují požadavky pro jeho udělení; kontrola se provádí nejméně jednou za kalendářní pololetí v případě, že držitelem certifikátu je

1. prodejce nebo dovozce biomasy určené k výrobě pokročilého biopaliva,
2. výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě vyspělého biopaliva nebo pokročilého biopaliva, nebo
3. výrobce, dovozce nebo prodejce vyspělého biopaliva nebo pokročilého biopaliva,

b) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u prodejce nebo dovozce biomasy ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž kontrolovaný prodejce nebo dovozce v uplynulém roce biomasu odebral; v případě, že držitelem certifikátu je dovozce nebo prodejce biomasy určené k výrobě pokročilého biopaliva, provádí se ověření u nejméně 5 % pěstitelů biomasy, od nichž kontrolovaný prodejce nebo dovozce v uplynulém roce biomasu odebral,

c) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo u výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliv, který odebíral biomasu přímo od pěstitele, ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž biomasu přímo odebral; ověření se provádí u nejméně 5 % dodavatelů surovin, od nichž kontrolovaný výrobce, dovozce nebo prodejce v uplynulém roce surovinu odebral, v případě, že držitelem certifikátu je

1. výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě vyspělého biopaliva nebo pokročilého biopaliva, nebo

2. výrobce, dovozce nebo prodejce vyspělého biopaliva nebo pokročilého biopaliva,

d) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo u výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliv ověřit, zda jsou správně zadávány údaje do databáze Evropské unie,

e) po provedení kontroly podle písmene a) vypracovat zprávu se závěry kontroly a tuto zprávu uchovávat nejméně po dobu 5 let,

f) v případě zjištění nedostatků v dodržování kritérií udržitelnosti při kontrole podle písmene a) neprodleně zaslat kopii zprávy podle písmene d) inspekci,

g) vydávat certifikáty pouze osobám, u nichž nebyly v předchozím roce při kontrole podle písmene a) zjištěny žádné závažné nedostatky, zejména neschopnost plnit požadavky podle § 21 odst. 5, dovoz biomasy ze zemí, které nejsou uvedeny na seznamu v certifikátu, porušení povinnosti uvedené v § 21 odst. 6 nebo závažné porušení povinnosti uvedené v § 21 odst. 7,

h) zasílat kopie vydaných certifikátů ministerstvu a

i) zasílat ministerstvu každoročně vždy k 28. únoru souhrnnou zprávu o jí provedených kontrolách v uplynulém kalendářním roce.

(6) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. c), u níž nevykonává funkci odpovědného zástupce pro výkon autorizované činnosti fyzická osoba splňující kvalifikační předpoklady, je povinna ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy k ukončení výkonu funkce odpovědného zástupce došlo, podat žádost o změnu rozhodnutí o udělení autorizace spočívající v určení fyzické osoby, která vykonává funkci odpovědného zástupce, nebo oznámit ministerstvu ukončení výkonu autorizované činnosti; autorizovaná osoba může nadále vykonávat dohled nad tepelným zpracováním odpadu do uplynutí této lhůty nebo, pokud v této lhůtě podala žádost o změnu rozhodnutí, do dne nabytí právní moci rozhodnutí o změně, rozhodnutí o zamítnutí žádosti nebo usnesení o zastavení řízení.

Pověřené osoby

§ 35

Ministerstvo může výkonem činností podle § 3a odst. 3, § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a § 30 pověřit Český hydrometeorologický ústav, který je povinen na vyžádání předat ministerstvu informace o činnostech a

výsledky činností, jejichž výkonem je pověřen.

§ 36

(1) Ministerstvo zemědělství může pověřit kontrolní činností podle § 21 odst. 8 právnickou osobu, která prokáže, že

a) fyzické osoby, které jsou k ní v pracovním poměru nebo obdobném pracovněprávním vztahu a které budou provádět kontrolu, splňují kvalifikační požadavky, a to úplné střední odborné vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 3 roky odborné praxe, nebo vysokoškolské vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 1 rok odborné praxe,

b) má technické vybavení odpovídající předpokládanému druhu a rozsahu činnosti.

(2) Právnickou osobu podle odstavce 1 vybere Ministerstvo zemědělství postupem podle jiného právního předpisu²⁵⁾ a uzavře s ní veřejnoprávní smlouvu na dobu určitou, nejdéle však na 2 roky. Tato smlouva musí obsahovat výpovědní lhůtu a důvody, za kterých může Ministerstvo zemědělství smlouvu vypovědět; patří k nim zejména nesplnění povinnosti podle § 29 odst. 1 až 4 anebo nesplnění podmínky, za níž byla smlouva uzavřena. Obdobnou smlouvu případně uzavře Ministerstvo zemědělství s organizační složkou státu.

(3) Osoby pověřené Ministerstvem zemědělství se zveřejňují ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

ČÁST SEDMÁ

Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

§ 37

Přechodný národní plán

(1) V období od 1. ledna 2016 do 30. června 2020 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku provozu nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud jsou tyto spalovací stacionární zdroje zařazeny do Přechodného národního plánu podle odstavce 5.

(2) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než

emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto spalovacím stacionárním zdrojům. Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.

(3) Přechodný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo po tomto datu. U plynových turbín se přechodný režim podle odstavce 1 vztahuje pouze na emise oxidů dusíku.

(4) Přechodný národní plán se nevztahuje na

- a) spalovací stacionární zdroje v rafineriích spalující plyny s nízkou výhřevností ze zplyňování rafinérských zbytků nebo zbytky pocházející z destilace či zpracování při rafinaci surové ropy pro vlastní spotřebu, samostatně či s jinými palivy,
- b) spalovací stacionární zdroje s omezenou životností, pokud využijí přechodného režimu podle § 38,
- c) spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií, pokud využijí přechodného režimu podle § 39.

(5) Přechodný národní plán obsahuje seznam spalovacích stacionárních zdrojů zahrnutých do tohoto plánu, které nejsou povinny plnit specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v odstavci 1, a stanoví pro všechny znečišťující látky, na něž se vztahuje, emisní stropy pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje podle odstavce 2, opatření plánovaná k zajištění plnění specifických emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem nejpozději od 1. července 2020, způsob monitorování a podávání zpráv o jeho plnění.

(6) Přechodný národní plán zpracuje ministerstvo a předloží jej nejpozději do 1. ledna 2013 ke schválení Evropské komisi. Po schválení Evropskou komisí vyhlásí ministerstvo Přechodný národní plán ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu příslušná povolení provozu se schváleným a vyhlášeným Přechodným národním plánem.

(7) Ministerstvo vyřadí spalovací stacionární zdroj a jemu příslušející emisní strop z Přechodného národního plánu, pokud byl tento spalovací stacionární zdroj zařazen do přechodného režimu podle § 38 nebo § 39 nebo pokud provozovatel o vyřazení z Přechodného národního plánu požádá. Provedenou změnu ministerstvo ohlásí Evropské komisi a vydá aktualizovanou verzi Přechodného národního plánu ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu jím vydaná příslušná povolení provozu s aktualizovaným Přechodným národním plánem.

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2023 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud provozovatel nejpozději do 1. ledna 2014 ohlásil krajskému úřadu využití maximálního povoleného počtu 17 500 provozních hodin těmto spalovacím stacionárním zdrojům pro toto období. Po vyčerpání počtu provozních hodin nebo k 31. prosinci 2023 dojde k ukončení provozu těchto spalovacích stacionárních zdrojů. Krajský úřad provede bez prodlení odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(2) Přejícný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo později.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

§ 39

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud nejméně 50 % tepla dodávaného k využití ze stacionárního zdroje, vyjádřeno jako klouzávý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona²⁶).

(2) O zařazení do přechodného režimu podle odstavce 1 musí provozovatel požádat krajský úřad nejpozději do 30. června 2015. Krajský úřad provede na základě žádosti odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

ČÁST OSMÁ

Společná, přechodná a zrušovací ustanovení

§ 40

Společná ustanovení

- (1) Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny ⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.
- (2) Jedná-li se o záměr vyžadující jednotné environmentální stanovisko ⁴²⁾, závazná stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) a d) se nevydávají.
- (3) Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.
- (4) Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.
- (5) Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovující technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle jiného právního předpisu jsou technickými předpisy podle tohoto jiného právního předpisu¹²⁾.
- (6) Na zařazování do Přechodného národního plánu a vyřazování z Přechodného národního plánu podle § 37 se nevztahuje správní řád.
- (7) Provozovatel stacionárního zdroje používaného pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, kdy se za výzkum, vývoj nebo zkoušení nových výrobků a procesů nepovažuje tepelné zpracování odpadu, pokud je množství spalovaného odpadu vyšší než 50 tun za rok, je povinen plnit pouze povinnosti uvedené v § 17 odst. 1 písm. a), d) a e).

Přechodná ustanovení

§ 41

- (1) Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
- (2) Národní program podle § 8 zpracuje ministerstvo do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
- (3) Program zlepšování kvality ovzduší podle § 9 zpracuje ministerstvo pro každou zónu a aglomeraci nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby vydání programů zlepšování kvality ovzduší platí programy vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
- (4) Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.
- (5) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení

provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu, který podle dosavadních právních předpisů neměl povinnost zjišťovat úroveň znečišťování kontinuálním měřením, je povinen provádět kontinuální měření podle § 6 odst. 5 od 1. ledna 2013.

(9) U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci. Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.

(10) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen předložit krajskému úřadu odůvodněné posouzení splnění podmínek podle § 11 odst. 10 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jsou-li podmínky uvedené v § 11 odst. 10 splněny, zajistí krajský úřad v dohodě s orgánem územního plánování nebo stavebním úřadem, aby byl v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu.

(11) Nařízení obcí a krajů, kterými byly vydány regulační řády na základě zmocnění obsaženém v zákoně č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k tomuto zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

(13) Výše poplatku za znečišťování za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění

účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(14) Zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 předloží dodavatel pohonných hmot poprvé za kalendářní rok 2013 v termínu do 15. března 2014.

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, je provozovatel povinen jej provozovat v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 31. srpna 2024.

§ 42

(1) Pro činnost jednorázového měření emisí se autorizace k měření emisí vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

(2) Pro činnost měření úrovně znečištění se autorizace k měření imisí vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

(3) Pro činnost dohledu nad tepelným zpracováním odpadu se autorizace k dohledu nad provozem spalovny odpadu nebo zařízení schváleného pro spoluspalování odpadu vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. c) tohoto zákona.

(4) Pro činnost zpracování odborného posudku se autorizace ke zpracování odborného posudku vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. d) tohoto zákona.

(5) Pro činnost zpracování rozptylové studie se autorizace ke zpracování rozptylové studie vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

(6) Pro činnost ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu se autorizace k ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. f) tohoto zákona.

§ 43

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).
2. Zákon č. 92/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.
3. Zákon č. 385/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 180/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 483/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 172/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
7. Část druhá zákona č. 521/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).
8. Část šestnáctá zákona č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.
9. Část třetí zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
10. Část třetí zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů.
11. Část čtyřicátá pátá zákona č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů.
12. Část dvacátá osmá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.
13. Část druhá zákona č. 212/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
14. Část třetí zákona č. 222/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
15. Část desátá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění

pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 281/2009 Sb.

16. Část sedmdesátá osmá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, ve znění pozdějších předpisů.

17. Část čtvrtá zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

18. Část druhá zákona č. 37/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 292/2009 Sb.

19. Část třicátá sedmá zákona č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 278/2009 Sb.

20. Část dvacátá třetí zákona č. 223/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb.

21. Část sto dvacátá devátá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

22. Část sto šestá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu, ve znění zákona č. 153/2010 Sb.

23. Část čtvrtá zákona č. 292/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

24. Část druhá zákona č. 164/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

25. Část druhá zákona č. 77/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

26. Část druhá zákona č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

27. Část první zákona č. 221/2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých

dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

28. Část první zákona č. 288/2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

29. Část šedesátá druhá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.

30. Předmět podnikání „Měření znečišťujících a pachových látek, ověřování množství emisí skleníkových plynů a zpracování rozptylových studií“ v příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

31. Nařízení vlády č. 351/2002 Sb., kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí.

32. Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

33. Nařízení vlády č. 417/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 351/2002 Sb., kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí.

34. Nařízení vlády č. 206/2006 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.

35. Nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší.

36. Nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

37. Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

38. Nařízení vlády č. 372/2007 Sb., o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů.

39. Nařízení vlády č. 475/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

40. Nařízení vlády č. 476/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

41. Nařízení vlády č. 42/2011 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší.

42. Nařízení vlády č. 294/2011 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

43. Vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.
44. Vyhláška č. 42/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.
45. Vyhláška č. 362/2006 Sb., o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování.
46. Vyhláška č. 199/2011 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší.
47. Vyhláška č. 13/2009 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv pro stacionární zdroje z hlediska ochrany ovzduší.
48. Vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.
49. Vyhláška č. 279/2009 Sb., o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů.
50. Vyhláška č. 373/2009 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.
51. Vyhláška č. 17/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.
52. Vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky.
53. Vyhláška č. 257/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky.

ČÁST DEVÁTÁ

Účinnost

§ 44

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

- a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,
- b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,
- c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014,
- d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

Příloha č. 1

Imisní limity a národní cíl snížení expozice

1. Imisní limity vyhlášené pro ochranu zdraví lidí

Znečišťující látka	Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Povolený počet překročení v kalendářním roce
Oxid siřičitý	1 hodina	350 $\mu\text{g.m}^{-3}$	24
Oxid siřičitý	24 hodin	125 $\mu\text{g.m}^{-3}$	3
Oxid dusičitý	1 hodina	200 $\mu\text{g.m}^{-3}$	18
Oxid dusičitý	1 kalendářní rok	40 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Oxid uhelnatý	maximální denní osmihodinový průměr ¹⁾	10 mg.m^{-3}	0
Benzen	1 kalendářní rok	5 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0
Částice PM ₁₀	24 hodin	50 $\mu\text{g.m}^{-3}$	35
Částice PM ₁₀	1 kalendářní rok	40 $\mu\text{g.m}^{-3}$	0

Částice PM _{2,5}	1 kalendářní rok	20 µg.m ⁻³	0
Olovo ²⁾	1 kalendářní rok	0,5 µg.m ⁻³	0

Vysvětlivky:

1) Maximální denní osmihodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením osmihodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý osmihodinový průměr se přiřadí ke dni, ve kterém končí, první výpočet je proveden z hodinových koncentrací během periody 17:00 předešlého dne a 01:00 daného dne. Poslední výpočet pro daný den se provede pro periodu od 16:00 do 24:00 hodin.

2) V částicích PM₁₀.

2. Imisní limity vyhlášené pro ochranu ekosystémů a vegetace

Znečišťující látka	Doba průměrování	Hodnota imisního limitu
Oxid siřičitý	kalendářní rok a zimní období (1. října - 31. března)	20 µg.m ⁻³
Oxidy dusíku ¹⁾	1 kalendářní rok	30 µg.m ⁻³

Vysvětlivka:

1) Součet objemových poměrů (ppbv) oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřený v jednotkách hmotnostní koncentrace oxidu dusičitého.

3. Imisní limity pro celkový obsah znečišťující látky v částicích PM₁₀ vyhlášené pro ochranu zdraví lidí

Znečišťující látka	Doba průměrování	Hodnota imisního limitu
Arsen	1 kalendářní rok	6 ng.m ⁻³
Kadmium	1 kalendářní rok	5 ng.m ⁻³

Nikl	1 kalendářní rok	20 ng.m ⁻³
Benzo(a)pyren	1 kalendářní rok	1 ng.m ⁻³

4. Imisní limity pro troposférický ozon

Účel vyhlášení	Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Povolený počet překročení v kalendářním roce
Ochrana zdraví lidí ¹⁾	maximální denní osmihodinový průměr ²⁾	120 µg.m ⁻³	25 ³
Ochrana vegetace ⁴⁾	AOT40 ⁵⁾	18 000 µg.m ⁻³ .h ⁶⁾	0

Vysvětlivky:

- 1) Plnění imisního limitu se vyhodnocuje na základě průměru za 3 kalendářní roky.
- 2) Maximální denní osmihodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením osmihodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý osmihodinový průměr je připsán dni, ve kterém končí, první výpočet je proveden z hodinových koncentrací během periody 17:00 předešlého dne a 01:00 daného dne. Poslední výpočet pro daný den se provede pro periodu od 16:00 do 24:00 hodin.
- 3) V případě dodržení imisního limitu při maximálním počtu překročení v zóně nebo aglomeraci je třeba usilovat o dosažení nulového počtu překročení.
- 4) Plnění imisního limitu se vyhodnocuje na základě průměru za 5 kalendářních let.
- 5) AOT40 znamená součet rozdílů mezi hodinovou koncentrací větší než 80 µg.m⁻³ (= 40 ppb) a hodnotou 80 µg.m⁻³ v dané periodě užitím pouze hodinových hodnot změřených každý den mezi 08:00 a 20:00 SEČ, vypočtený z hodinových hodnot v letním období (1. května - 31. července).
- 6) V případě dodržení imisního limitu v zóně nebo aglomeraci ve výši 18 000 µg.m⁻³.h je třeba usilovat o dosažení imisního limitu ve výši 6 000 µg.m⁻³.h.

5. Národní cíl snížení expozice

Znečišťující látka	Doba průměrování	Cíl
PM _{2,5}	klouzavý průměr za 3 kalendářní roky	18 µg.m ⁻³

Příloha č. 2

Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

- 1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 8
- 2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 4
- 3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu

kód		A	B	C
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X*	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X		

1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X	X*	X
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	X	X	X
2.2.	Skládky, které přijímají 10 t odpadu denně a více nebo mají celkovou projektovanou kapacitu 25 000 t a více	X		X
2.3.	Kompostárny, včetně komunitních kompostáren, nebo zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t a více na jednu zakládku nebo 150 t a více zpracovaného odpadu ročně			X
2.4.	Biodegradační nebo solidifikační zařízení			X
2.5.	Sanační nebo dekontaminační zařízení (odstraňování organických látek z kontaminovaných zemín nebo podzemních vod) s celkovým projektovaným výkonem 1 t těkavých organických látek za rok a více nebo 50 m ³ podzemních vod za den a více.			X
2.6.	Čistírny odpadních vod, deemulgační a neutralizační stanice, které jsou primárně určeny k čištění vod nebo zpracování odpadů v celkovém množství 50 m ³ odpadních vod nebo odpadů za den a více			X
2.7.	Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
2.8.	Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla	X	X	X
2.9.	Mechanické zpracování elektroodpadu o celkové projektované kapacitě 50 t elektroodpadu za den a více			X
2.10.	Tepelné zpracování odpadu ve zdrojích jinde neuvedených			X

Přímé procesní ohřevy jinde neuvedené a rozmrazovny

3.1.	Technologie přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
3.1.	Technologie přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X*)	X
3.2.	Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem	X		X

Třídění nebo úprava uhlí, briketárny

3.3.	Třídění nebo jiná studená úprava uhlí	X		X
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace nebo sušení)	X	X	X

Výroba koksu – koksovací baterie

3.5.1.	Otop koksárenských baterií	X	X	X
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	X	X	X
3.5.3.	Koksování	X	X	X
3.5.4.	Vytlačování koksu	X	X	X
3.5.5.	Třídění koksu	X	X	X
3.5.6.	Chlazení koksu	X	X	X

Úprava uhlí, výroba plynů nebo olejů

3.6.	Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)			X
------	--	--	--	---

3.7.	Výroba bioplynu o projektované kapacitě 200 kg vstupního materiálu za den a vyšší	X
------	---	---

Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřníkové rudy

4.1.1.	Příprava vsázky	X	X	X
--------	-----------------	---	---	---

4.1.2.	Spékací pásy aglomerace	X	X	X
--------	-------------------------	---	---	---

4.1.3.	Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění)	X	X	X
--------	---	---	---	---

4.1.4.	Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace)	X	X	X
--------	--	---	---	---

Výroba železa

4.2.1.	Doprava nebo manipulace s vysokopecní vsázkou	X	X	X
--------	---	---	---	---

4.2.2.	Odlévání (vysoká pec)	X	X	X
--------	-----------------------	---	---	---

4.2.3.	Ohříváče větru	X		X
--------	----------------	---	--	---

Výroba oceli

4.3.1.	Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
--------	---	---	---	---

4.3.2.	Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem	X	X	X
--------	---	---	---	---

4.3.3.	Kyslíkové konvertory	X	X	X
--------	----------------------	---	---	---

4.3.4.	Elektrické obloukové pece	X	X	X
--------	---------------------------	---	---	---

4.3.5.	Pánvové pece	X	X	X
--------	--------------	---	---	---

4.3.6.	Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou 2,5 t za hodinu a více	X		X
--------	--	---	--	---

Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách

4.4.	Válcovny za tepla nebo za studena, včetně ohřívacích pecí nebo pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla nebo za studena, včetně ohřívacích pecí nebo pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě více než 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.5.	Kovárny - ohřívací pece nebo pece na tepelné zpracování o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny - ohřívací pece nebo pece na tepelné zpracování o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X		X

Slévárny železných kovů (slitin železa)

4.6.1.	Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.6.2.	Žíhací nebo sušicí pece o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 0,3 MW a více	X		X
4.6.3.	Tavení v elektrické obloukové peci	X	X	X
4.6.4.	Tavení v elektrické indukční peci	X		X
4.6.5.	Kuplovny	X	X	X
4.6.6.	Tavení v ostatních pecích - kapalná paliva	X		X
4.6.7.	Tavení v ostatních pecích - plynná paliva	X		X

Metalurgie neželezných kovů

4.7.	Úprava rud neželezných kovů	X		X
------	-----------------------------	---	--	---

Výroba nebo tavení neželezných kovů, slévání slitin, přetavování produktů, rafinace nebo výroba odlitků

4.8.1.	Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem	X	
4.8.2.	Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů	X	X
4.9.	Elektrolytická výroba hliníku	X	X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě 50 kg za den a více	X	X
4.11.	Zpracování hliníku válcováním	X	X

Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů nebo jejich zpracování

4.12.	Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně od 1 m ³ do 30 m ³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní		
4.12.	Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně větším než 30 m ³ (vyjma oplachu)		X
4.13.	Broušení kovů nebo plastů s celkovým elektrickým příkonem 100 kW a více	X	
4.14.	Svařování kovových materiálů s celkovým elektrickým příkonem 1 000 kW a více	X	
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou do 1 t pokovené oceli za hodinu včetně	X	
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů - procesní vany s celkovou projektovanou kapacitou větší než 1 t pokovené oceli za hodinu	X	X

4.17.	Žárové pokovování zinkem	X		X
4.18.	Hydrometalurgické zpracování neželezných kovů o celkové kapacitě 10 tun za den a více			X
Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žáruvzdorných jílovců, zpracování produktů nebo odsíření				
5.1.1.	Manipulace se surovinou nebo výrobkem, včetně skladování nebo expedice	X	X	X
5.1.2.	Výroba cementářského slínku v rotačních pecích	X	X	X
5.1.3.	Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu	X	X	X
5.1.4.	Výroba vápna v rotačních pecích	X	X	X
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových nebo jiných pecích	X	X	X
5.1.6.	Pece pro zpracování produktů odsíření	X	X	X
5.1.7.	Úprava nebo zušlechťování žáruvzdorných jílovců nebo kaolínů v rotačních pecích	X	X	X
Výroba materiálů obsahujících azbest				
5.2.	Výroba materiálů nebo produktů obsahujících azbest	X		X
Výroba skla, včetně skleněných vláken				
5.3.	Výroba skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích nebo glazurovacích frit nebo skla pro bižuterní zpracování	X		X
5.4.	Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv	X		X

5.5.	Zpracování nebo zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střeptů, výroba bižuterie a jiné) o celkové projektované kapacitě 5 t zpracované skleněné suroviny ročně a vyšší	X	X
5.6.	Chemické leštění skla	X	X

Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken

5.7.	Zpracování magnezitu nebo výroba bazických žáruvzdorných materiálů nebo křemence	X	X
5.8.	Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích	X	X
5.9.	Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv	X	X

Výroba keramických výrobků

5.10.	Výroba keramických výrobků, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě od 5 t do 75 t za den včetně	X	
5.10.	Výroba keramických výrobků, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě větší než 75 t za den	X	X

Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů

5.11.	Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, výroba stavebních hmot nebo betonu nebo recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě 25 m ³ za den a více	X	X
-------	--	---	---

5.14.	Obalovny živičných směsí, mísírny živíc, recyklace živičných povrchů anebo zpracování nebo nakládání s živici s výjimkou konečného nanášení na vozovku	X	X
-------	--	---	---

Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem

6.1.	Výroba 1,2-dichlorethanu a vinyl chloridu	X	X
------	---	---	---

6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) nebo allylchloridu (1-chlor-2-propenu) nebo ostatních halogenovaných organických látek jinde neuvedených	X	X
------	--	---	---

6.3.	Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu	X	X
------	---	---	---

6.4.	Výroba polyvinylchloridu	X	X
------	--------------------------	---	---

6.5.	Výroba nebo zpracování syntetických polymerů nebo kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě 100 t za rok a více nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X	X
------	--	---	---

6.5.	Řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě 10 tun za rok a více		X
------	---	--	---

6.6.	Výroba nebo zpracování viskózy	X	X
------	--------------------------------	---	---

6.7.	Výroba gumárenských pomocných přípravků	X	X
------	---	---	---

6.8.	Zpracování dehtu	X	X
------	------------------	---	---

6.9.	Výroba expandovaného polystyrenu		
------	----------------------------------	--	--

6.10.	Výroba acetyleny mokrou metodou	X	
-------	---------------------------------	---	--

Výroba anorganických látek

6.11.	Výroba chloru	X	X
6.12.	Výroba kyseliny chlorovodíkové	X	X
6.13.	Výroba síry (Clausův proces)	X	X
6.14.	Výroba kapalného oxidu siřičitého	X	X
6.15.	Výroba kyseliny sírové	X	X
6.16.	Výroba amoniaku	X	X
6.17.	Výroba kyseliny dusičné a jejích solí	X	X
6.18.	Výroba hnojiv	X	X
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin nebo biocidů	X	X
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce do 10 t včetně	X	
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce 10 t a více	X	X
6.21.	Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého	X	X
6.22.	Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého	X	X
6.23.	Výroba ostatních pigmentů	X	X
Výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek			
6.24.	Ropná rafinerie, výroba nebo zpracování petrochemických výrobků	X	X

6.25.	Skladování petrochemických výrobků nebo kapalných těkavých organických látek o objemu 1 000 m ³ a více nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče 10 000 m ³ a více nebo manipulace s ročním objemem 10 000 m ³ a více (není určeno pro automobilové benziny)				X
-------	--	--	--	--	---

Další typy stacionárních zdrojů

7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky 50 t denně a více				
7.2.	Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin, krmiv nebo osiva z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a více				X
7.3.	Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 25 t hotových výrobků denně a více				X
7.4.	Zařízení na úpravu nebo zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je 200 t denně a více (v průměru za rok)				
7.5.	Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě 1 t za den a více				
7.6.	Udírný s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování 1 t výrobků denně a více		X		X
7.7.	Zpracování dřeva včetně truhlářské výroby a výroby dřevních štěpek a pelet, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m ³ a více za rok	X			
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých nebo dřevoštěpkových (OSB) desek	X	X		X
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva nebo papíru z panenské buničiny	X			X
7.10.	Výroby papíru nebo lepenky, které nespadají pod kód 7.9.	X			X

7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je od 1 t za den do 10 t za den včetně		
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je 10 t za den a více	X	X
7.12.	Vydělávání a činění kůží nebo kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je do 12 t hotových výrobků denně včetně		
7.12.	Vydělávání a činění kůží nebo kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je více než 12 t hotových výrobků denně	X	X
7.13.	Výroba dřevěného uhlí	X	X
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací, výroba nebo zpracování grafitu	X	X
7.15.	Krematoria nebo zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat	X	X
7.16.	Veterinární asanační zařízení		X
7.17.	Regenerace nebo aktivace katalyzátorů	X	X
7.18.	Výroba lihu, včetně biolihu, o celkové projektované kapacitě 10 000 hl bezvodého lihu za rok a více		X
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku 5 t a více		X
9.1.	Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více		X
9.2.	Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více		X

9.3.	Jiné tiskařské činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.4.	Knihtisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.5.	Odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,01 t za rok a více; odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,1 t za rok a více	X
9.6.	Odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.7.	Chemické čištění	X
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.10.	Přestříkávání vozidel - opravárenství s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t za rok a více nebo nátěry při výrobě nových silničních nebo kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel do 15 t za rok včetně	X
9.11.	Nanášení práškových plastů	X

9.12.	Nátěry kůže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.13.	Nátěry pásů nebo svitků	X
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních nebo kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok a více	X
9.15.	Navalování navíjených drátů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.17.	Impregnace dřeva s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.18.	Laminování dřeva nebo plastů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasycených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok a více	X
9.20.	Výroba konečných výrobků nebo meziproduktů nátěrových hmot, adhezivních materiálů nebo tiskařských barev včetně procesu dispergování a přípravných predispergačních aktivit, úprav viskozity nebo odstínu anebo operací plnění konečného výrobku do jeho obalů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok a více	X
9.21.	Výroba obuvi s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X
9.22.	Výroba farmaceutických směsí	X

9.23.	Zpracování kaučuku nebo výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok a více, nebo o zpracovatelské kapacitě 50 t za rok a více	X
9.24.	Extrakce nebo rafinace rostlinných olejů nebo živočišných tuků	X
10.1.	Terminály na skladování benzinu	X
10.2.	Čerpací stanice nebo zařízení na dopravu a skladování benzinu	

Stacionární zdroje nezařaditelné pod kódy 1.1. až 10.2.

11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) tuhých znečišťujících látek překračuje 2,5 t	X	X
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) oxidu siřičitého překračuje 5,5 t	X	X
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	X	X
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) těkavých organických látek překračuje 1 t	X	X
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) amoniaku překračuje 5 t	X	X
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) sulfanu překračuje 0,1 t	X	X
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) sirouhlíku překračuje 1 t	X	X
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 t (vyjádřeno jako HCl)	X	X
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 t (vyjádřeno jako HF)	X	X

12.1.	Manipulace se sypkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách jinde neuvedené s celkovou projektovanou plochou deponií 3000 m ² a více s výjimkou stavenišť	X	X
13.	Stacionární zdroje neuvedené jinde v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pro které bylo vydáno povolení provozu	X ^{***})	X ^{***}) X ^{***})

*) nevztahuje se na spalování zemního plynu

**) roční emise odpovídající celkovému projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

***) vyžaduje se, je-li to na základě typu činnosti nebo typu stacionární technické jednotky relevantní

Příloha č. 2a

Stacionární zdroje, pro které jsou stanoveny minimální vzdálenosti podle § 12a

2.2. Skládky, které přijímají 10 t odpadu denně a více nebo mají celkovou projektovanou kapacitu 25 000 t a více; nezahrnuje skládky železného a ocelového šrotu*)

2.3. Kompostárny, včetně komunitních kompostáren, nebo zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t a více na jednu zakládku nebo 150 t a více zpracovaného odpadu ročně

2.6. Čistírny odpadních vod, deemulgační a neutralizační stanice, které jsou primárně určeny k čištění vod nebo zpracování odpadů v celkovém množství 50 m³ odpadních vod nebo odpadů za den a více

2.7. Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel

2.8. Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla

3.6. Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)

4.6.1. Slévárny železných kovů; pouze jádrovny a formovny

5.11. Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, výroba stavebních hmot nebo betonu nebo recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě 25 m³ za den a více

5.14. Obalovny živičných směsí a mísírny živíc, recyklace živičných povrchů anebo zpracování nebo nakládání s živiciemi s výjimkou konečného nanášení na vozovku

6.5. Výroba nebo zpracování syntetických polymerů nebo kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě 100 t za rok a více nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více; pouze zdroje, v nichž vznikají emise styrenu

6.8. Zpracování dehtu

7.1. Jatka o celkové projektované kapacitě porážky 50 t denně a více

7.2. Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin, krmiv nebo osiva z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a více

7.3. Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 25 t hotových výrobků denně a více

7.6. Udírny s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování 1 t výrobků denně a více

7.16. Veterinární asanační zařízení

7.18. Výroba lihu, včetně biolihu, o celkové projektované kapacitě 10 000 hl bezvodého lihu za rok a více

8. Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku 5 t a více

9.8. Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více

9.19. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok a více

9.23. Zpracování kaučuku nebo výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok a více, nebo o zpracovatelské kapacitě 50 t za rok a více

9.24. Extrakce nebo rafinace rostlinných olejů nebo živočišných tuků.

Poznámky:

*) Dle definice želeného a ocelového šrotu uvedené v článku 2 písm. a) Nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

Příloha č. 3 k zákonu č. 201/2012 sb.

Seznam zón a aglomerací

Zóna/Agglomerace	Kód zóny/agglomerace*)
Agglomerace Praha	CZ01
Zóna Střední Čechy	CZ02
Zóna Jihozápad	CZ03
Zóna Severozápad	CZ04
Zóna Severovýchod	CZ05
Zóna Jihovýchod	CZ06Z
Agglomerace Brno	CZ06A**)
Zóna Střední Morava	CZ07
Zóna Moravskoslezsko	CZ08Z
Agglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek	CZ08A***)

Poznámky:

*) Členění území na zóny a aglomerace vychází z klasifikace územních statistických jednotek uvedené ve sdělení Českého statistického úřadu zveřejněného ve Sbírce zákonů dne 29. dubna 2004 pod číslem 228, především z oblastí NUTS 2. V případě, že je z oblasti NUTS 2 definované uvedeným sdělením vyjmuto území aglomerace, jsou tyto označeny odlišně od uvedeného sdělení doplněním písmene „Z“ a „A“.

**) Území aglomerace je shodné s územím okresu Brno-město a je definováno NUTS kódem CZ0622.

***) Území aglomerace je shodné s územím okresů Ostrava - město, Karviná a Frýdek - Místek a je definováno NUTS kódy CZ0806, CZ0803 a CZ0802.

Příloha č. 4 k zákonu č. 201/2012 sb.

Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí

jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Část a – jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity

U stacionárních zdrojů

- a)** spalovací stacionární zdroj, jehož jmenovitý tepelný příkon je 50 MW a vyšší, spalující tuhé nebo kapalné palivo,
- b)** spékací pás aglomerace pro pražení nebo slinování kovových rud včetně sirníkové rudy s projektovanou výrobní kapacitou nad 150 t aglomerátu denně pro železné rudy nebo koncentrát a nad 30 t aglomerátu denně pro pražení rud mědi, olova nebo zinku nebo jakékoli zpracování rud zlata a rtuti,
- c)** nístějová pec s intenzifikací kyslíkem, kyslíkové konvertory nebo elektrické obloukové pece, pro výrobu oceli s projektovanou výrobní kapacitou nad 2,5 t/hod,
- d)** slévárna železných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,
- e)** výroba nebo tavení neželezných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,
- f)** výroba cementářského slínku v rotačních pecích s projektovanou výrobní kapacitou nad 500 t/den

zjišťuje provozovatel úroveň znečišťování jednorázovým měřením emisí pro

- 1)** kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium, rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť, olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo, arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen,
- 2)** PCDD a PCDF v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem vyjádřených jako součet ekvivalentních množství toxických kongenerů vypočtený jako součin stanovené koncentrace individuálního toxického kongeneru a příslušného koeficientu ekvivalentu toxicity stanoveného v prováděcím právním předpisu,
- 3)** polychlorovaných bifenyly, a to individuální kongenery v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem; emise se vyjádří jako celková hmotnost uvedených kongenerů,
- 4)** benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indeno(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

Pro provádění jednorázového měření emisí podle této části přílohy č. 4 k tomuto zákonu platí obdobné vztažné a referenční podmínky stanovené prováděcím právním předpisem pro jednorázová měření emisí znečišťujících látek, pro které jsou stanoveny specifické emisní limity.

Část b – kontinuální měření emisí

1. Kontinuální měření emisí provádí

1.1. spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,

1.2. spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 nebo 8 je 100 MW a vyšší pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,

1.3. stacionární zdroj ve kterém probíhá výroba vápna a výroba cementu (kód 5.1.1. až 5.1.6. v příloze č. 2 k tomuto zákonu) a zpracování magnezitu pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý a oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý pokud jejich hmotnostní tok překračuje 15 kg/h,

1.4. stacionární zdroj, ve kterém probíhají činnosti používající organická rozpouštědla (kód 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu), pro celkový organický uhlík v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje zařízením ke snižování emisí a hodinový hmotnostní tok celkového organického uhlíku překračuje při projektovaných parametrech 10 kg,

1.5. stacionární zdroj na výrobu oxidu titaničitého pro tuhé znečišťující látky na hlavním výduchu zdroje, a dále pro oxidy síry z procesu rozkladu a kalcinace u sulfátového procesu a pro chlór z chloridového procesu,

1.6. stacionární zdroj, ve kterém je tepelně zpracován odpad, pro oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý, oxid uhelnatý, tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík, plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík a oxid siřičitý nebo

1.7 stacionární zdroj výše neuvedený v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu pro znečišťující látky, jejichž roční hmotnostní tok překračuje při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající specifickému emisnímu limitu hodnoty

a) 200 t tuhých znečišťujících látek,

b) 1000 t oxidu siřičitého,

c) 4 t chloru a jeho plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,

d) 2 t plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor,

e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,

f) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,

g) 1 t sulfanu,

h) 50 t oxidu uhelnatého.

2. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.1. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon nedosahuje 100 MW, a které slouží jako záložní zdroje energie, a jejichž provozní hodiny, stanovené postupem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.

3. Kontinuální měření emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého podle bodů 1.1. a 1.2. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně zemní plyn a v případě bodu 1.1. také na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 100 MW spalující plynná paliva, jejichž spálením nemohou být do ovzduší vneseny vyšší koncentrace znečišťujících látek než spálením odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu, a dále v případě emisí oxidu siřičitého na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně kapalné palivo, u kterého dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit a pokud není spalovací stacionární zdroj vybaven odsiřovacím zařízením. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.2. se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, u nichž krajský úřad posoudí, že jsou umístěny tak, že by s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům jejich odpadní plyny nemohly být odváděny společným komínem, bez ohledu na počet komínových průduchů. V těchto případech se provádí jednorázové měření emisí.

4. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík podle bodu 1.6. této přílohy je možné upustit, jestliže se provádí čištění od anorganických sloučenin chloru nebo probíhá technologický proces, který zajišťuje, že nejsou překračovány specifické emisní limity plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík. V takovém případě se emise plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík ověřují jednorázovým měřením emisí.

5. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík, plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík a oxidu siřičitého podle bodu 1.6. této přílohy je možné v povolení provozu stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, upustit, pokud provozovatelem prokáže, že úroveň znečišťování těmito znečišťujícími látkami nemůže přesáhnout specifické emisní limity. V takovém případě se emise těchto znečišťujících látek ověřují jednorázovým měřením emisí.

6. Vedle zjišťování úrovně znečišťování se kontinuálně měří stavové a vztahné veličiny a v případě tepelného zpracování odpadu provozní parametry procesu, a to teploty spalin v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu. Kontinuální měření obsahu vodních par se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen.

Příloha č. 5

Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

1) Vymezení oblastí s překročenými imisními limity v rámci zóny nebo aglomerace, včetně měřicích lokalit, na nichž došlo k překročení imisních limitů

2) Základní informace

- a)** popis zóny nebo aglomerace a relevantní topografická a relevantní klimatická data
- b)** odhad rozlohy oblastí s překročenými imisními limity (v km²) a velikosti populace zasažené tímto překročením
- c)** informace o charakteru cílů kvality ovzduší vyžadujících v dané lokalitě ochranu podle tohoto zákona

3) Analytická část

a) Povaha a vyhodnocení znečištění

- i)** úrovně znečištění zjištěné v předchozích letech (před realizací opatření uvedených v programu zlepšování kvality ovzduší)
- ii)** výsledky posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění (od počátku realizace opatření uvedených v programu zlepšování kvality ovzduší)
- iii)** užité způsoby posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

b) Původ znečištění

- i)** výčet zdrojů znečišťování ovzduší, doplněný jejich geografickým vyznačením a údaji o znečišťování ovzduší těmito zdroji
- ii)** celkové množství emisí z hlavních zdrojů podílejících se na znečištění podle bodu i) (v t/rok)
- iii)** hodnocení příčin znečištění ovzduší, včetně dálkového přenosu znečištění ovzduší pocházejícího mimo oblast zóny nebo aglomerace

c) Analýza situace

- i)** podrobný popis příčin překročení imisních limitů
- ii)** podrobný popis dostupných opatření ke zlepšení kvality ovzduší a dosažení přípustné úrovně znečištění

4) Odpovědné orgány

Identifikace orgánů, příp. osob, odpovědných za vypracování programu zlepšování kvality ovzduší a realizaci opatření v něm uvedených

5) Část obsahující opatření ke zlepšení kvality ovzduší

- i)** popis opatření ke zlepšování kvality ovzduší, která byla realizována před přijetím programu zlepšování kvality

ovzduší na místní, regionální, národní a mezinárodní úrovni včetně uvedení jejich efektů

ii) stanovení a popis opatření ke zlepšování kvality ovzduší stanovených v programu zlepšování kvality ovzduší

iii) rámcový časový plán realizace opatření ke zlepšování kvality ovzduší stanovených v programu zlepšování kvality ovzduší

iv) odhad plánovaného přínosu ke snížení úrovně znečištění nebo znečišťování a předpokládaná doba potřebná k dosažení imisních limitů

v) popis plánovaných nebo zkoumaných dlouhodobých opatření

6) Seznam použitých dokumentů a dalších zdrojů informací

Příloha č. 6

Smogové situace a podmínky vyhlašování jejich vzniku a ukončení

1. Obecné podmínky vyhlašování vzniku a ukončení smogových situací

Vznik a ukončení smogové situace se vyhlašuje pro vymezené území v rámci zóny nebo aglomerace (dále jen „vymezené území“), a to na základě naměřených koncentrací znečišťujících látek na stanovených měřících lokalitách reprezentativních pro vymezené území (dále „reprezentativní lokality“). Seznam vymezených území a reprezentativních lokalit pro jednotlivé znečišťující látky uvedené v § 10 odst. 1 je zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup. Reprezentativní lokalita musí být reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 km² vymezeného území.

2. Informativní prahová hodnota pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a částice PM₁₀

Informativní prahová hodnota pro oxid siřičitý se stanovuje jako hodnota jeho koncentrace o velikosti 250 µg.m⁻³ z dobu průměrování jedné hodiny, pro oxid dusičitý jako hodnota jeho koncentrace o velikosti 200 µg.m⁻³ za dobu průměrování jedné hodiny a pro částice PM₁₀ jako hodnota jejich koncentrace o velikosti 100 µg.m⁻³ za dobu průměrování dvanácti hodin.

3. Regulační prahové hodnoty pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a částice PM₁₀

Regulační prahová hodnota pro oxid siřičitý se stanovuje jako hodnota jeho koncentrace o velikosti 500 µg.m⁻³ za dobu průměrování jedné hodiny, pro oxid dusičitý jako hodnota jeho koncentrace o velikosti 400 µg.m⁻³ za dobu průměrování jedné hodiny a pro částice PM₁₀ jako hodnota jejich koncentrace o velikosti 150 µg.m⁻³ za dobu průměrování dvanácti hodin.

4. Vznik smogové situace pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a částice PM₁₀

4.1. Smogová situace pro oxid siřičitý, oxid dusičitý nebo částice PM₁₀ vzniká a její vznik se vyhláší, pokud

- a)** hodinová průměrná koncentrace oxidu siřičitého překročila informativní prahovou hodnotu pro oxid siřičitý ve třech po sobě následujících hodinách,
- b)** hodinová průměrná koncentrace oxidu dusičitého překročila informativní prahovou hodnotu pro oxid dusičitý ve třech po sobě následujících hodinách, nebo
- c)** dvanáctihodinový klouzavý průměr hodinové koncentrace částic PM₁₀ překročil informativní prahovou hodnotu pro částice PM₁₀,

alespoň na polovině reprezentativních lokalit nebo na všech reprezentativních lokalitách v případě, že jsou pro vymezené území stanoveny právě dvě reprezentativní lokality, a zároveň se alespoň na polovině reprezentativních lokalit nebo na všech reprezentativních lokalitách v případě, že jsou pro vymezené území stanoveny právě dvě reprezentativní lokality, předpokládají během následujících 24 hodin koncentrace vyšší než příslušná informativní prahová hodnota, a to na základě vyhodnocení předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace.

4.2. Smogová situace pro oxid siřičitý, oxid dusičitý nebo částice PM₁₀ s regulací vzniká a její vznik se vyhláší, pokud

- a)** hodinová průměrná koncentrace oxidu siřičitého překročila regulační prahovou hodnotu pro oxid siřičitý ve třech po sobě následujících hodinách,
- b)** hodinová průměrná koncentrace oxidu dusičitého překročila regulační prahovou hodnotu pro oxid dusičitý ve třech po sobě následujících hodinách, nebo
- c)** dvanáctihodinový klouzavý průměr hodinové koncentrace částic PM₁₀ překročil regulační prahovou hodnotu pro částice PM₁₀,

alespoň na polovině reprezentativních lokalit nebo na všech reprezentativních lokalitách v případě, že jsou pro vymezené území stanoveny právě dvě reprezentativní lokality, a zároveň se alespoň na polovině reprezentativních lokalit nebo na všech reprezentativních lokalitách v případě, že jsou pro vymezené území stanoveny právě dvě reprezentativní lokality, předpokládají během následujících 24 hodin koncentrace vyšší než příslušná regulační prahová hodnota, a to na základě vyhodnocení předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace.

5. Informativní a varovná prahová hodnota pro troposférický ozon

Informativní prahová hodnota pro troposférický ozon se stanovuje jako hodnota jeho koncentrace o velikosti 180 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ za dobu průměrování jedné hodiny.

Varovná prahová hodnota pro troposférický ozon se stanovuje jako hodnota jeho koncentrace o velikosti 240 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ za dobu průměrování jedné hodiny.

6. Vznik smogové situace pro troposférický ozon

6.1. Smogová situace pro troposférický ozon vzniká a její vznik se vyhláší, pokud alespoň na jedné reprezentativní lokalitě překročila hodinová koncentrace troposférického ozonu informativní prahovou hodnotu pro troposférický ozon a zároveň se alespoň na jedné reprezentativní lokalitě na základě vyhodnocení předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace předpokládá koncentrace vyšší než informativní prahová hodnota i v následující hodině.

6.2. Smogová situace pro troposférický ozon s varováním vzniká a její vznik se vyhláší, pokud alespoň na jedné reprezentativní lokalitě překročila hodinová koncentrace troposférického ozonu varovnou prahovou hodnotu pro troposférický ozon a zároveň se alespoň na jedné reprezentativní lokalitě na základě vyhodnocení předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace předpokládá koncentrace vyšší než varovná prahová hodnota i v následující hodině.

7. Informování veřejnosti při překročení prahových hodnot

V případě, že alespoň na jedné reprezentativní lokalitě pro vymezené území koncentrace oxidu siřičitého nebo oxidu dusičitého překročila ve třech po sobě jdoucích hodinách příslušnou regulační prahovou hodnotu nebo koncentrace troposférického ozonu překročila informativní nebo varovnou prahovou hodnotu pro troposférický ozon, informuje se veřejnost o této skutečnosti způsobem podle § 10 odst. 2 bez ohledu na očekávaný vývoj imisní situace.

8. Ukončení smogové situace pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a částice PM₁₀

Smogová situace podle bodu 4 je ukončena a toto ukončení se vyhláší, pokud na žádné reprezentativní lokalitě není naměřená koncentrace oxidu siřičitého, oxidu dusičitého nebo částic PM₁₀ vyšší než příslušná prahová hodnota uvedená v bodě 2 nebo 3 této přílohy, přičemž tento stav trvá nepřetržitě alespoň 12 hodin a na základě předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace se tento stav očekává i v průběhu následujících 24 hodin.

Časový interval 12 hodin se zkracuje až na 3 hodiny v případě, že meteorologické podmínky nelze označit jako podmiňující smogovou situaci a podle předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace je v průběhu následujících 24 hodin téměř vyloučeno, že by na některé reprezentativní lokalitě byla naměřena koncentrace vyšší, než příslušná prahová hodnota uvedená v bodech 2 nebo 3 této přílohy.

9. Ukončení smogové situace pro troposférický ozon

Smogová situace podle bodu 6 je ukončena a toto ukončení se vyhláší, pokud na žádné reprezentativní lokalitě není naměřená koncentrace troposférického ozonu vyšší než příslušná prahová hodnota uvedená v bodu 4 této přílohy, přičemž tento stav trvá nepřetržitě alespoň 3 hodiny a na základě předpovědi meteorologických podmínek a imisní situace se tento stav očekává i během následujících 24 hodin.

10. Náležitosti regulačního řádu podle § 10 odst. 3

1. Název obce, která vydává regulační řád
2. Vymezení území, pro které se regulační řád vydává
3. Specifikace znečišťujících látek, pro které se regulační řád vydává
4. Stanovení a popis krátkodobých opatření

11. Náležitosti informačního seznamu podle § 10 odst. 5

1. Identifikace provozovatele stacionárního zdroje, identifikace provozovny a identifikace stacionárního zdroje
2. Uvedení kódu podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, do kterého byl stacionární zdroj zařazen
3. Adresa zdroje a název zóny nebo aglomerace, kde se zdroj nachází
4. Seznam znečišťujících látek, pro které jsou stanoveny zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g), včetně označení konkrétní zvláštní podmínky provozu, která je pro danou znečišťující látku stanovena
5. Kontaktní informace pro účely informování podle § 10 odst. 2, včetně elektronické adresy

Příloha č. 7 k zákonu č. 201/2012 sb.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu

1.1. Identifikační údaje osoby oprávněné jednat za žadatele. V případě, že je žadatel zastoupen, jsou součástí žádosti též listiny prokazující udělení oprávnění zastupovat žadatele.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně⁴), včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci řízení o povolení záměru podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,

b) technickou zprávu,

c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry,

specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry), uvedení u konkrétních stacionárních zdrojů, že se jedná o zdroje, které mají sloužit jako záložní zdroj energie,

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.

1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 5.

1.9. Hodnotu celkového projektovaného výkonu, celkové projektované kapacity nebo celkového jmenovitého tepelného příkonu stacionárního zdroje.

1.10. Návrh zařazení stacionárního zdroje pod příslušný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

1.11. Návrh provozního parametru, jež má být sledován a zaznamenáván, pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí, včetně návrhu způsobu jeho sledování, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterého tak stanoví prováděcí právní předpis.

Příloha č. 8 k zákonu č. 201/2012 sb.

Část a

Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Omezení provozu v nízkoemisních zónách se nevztahuje na

a) zvláštní vozidla²⁹⁾,

b) vozidla integrovaného záchranného systému,

- c)** vozidla k řešení mimořádné události³⁰⁾ nebo v souvislosti s řešením krizové situace³¹⁾, včetně zásobování postižených míst, svozu dřeva po živelní pohromě, jízd speciálních vozidel pro odstranění následků škod (lesní stroje, stavební stroje),
- d)** vozidla přepravující osoby s těžším zdravotním postižením, označená podle příslušných předpisů,
- e)** vojenská vozidla Armády České republiky a NATO a vozidla používaná zpravodajskými službami České republiky,
- f)** historická vozidla a vozidla zapsaná v registru silničních vozidel, pro která je vydán platný doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost,
- g)** vozidla k provádění činností bezprostředně spojených s prováděnou údržbou, opravami a výstavbou pozemních komunikací nebo drah, plynových zařízení, elektroenergetických zařízení, energetických zařízení soustav zásobování tepelnou energií, vodárenských a kanalizačních zařízení, vodních děl a činností spojených se správou vodních toků a správou povodí,
- h)** vozidla držitele poštovní licence určená k přepravě poštovních zásilek,
- i)** vozidla k přepravě komunálního odpadu,
- j)** vozidla určená k odstranění závad vodovodů, kanalizací, plynovodů, elektrických sítí, rozvodů soustav zásobování tepelnou energií, sítí veřejných elektronických komunikací a dalších inženýrských sítí ve veřejném zájmu,
- k)** vozidla zajišťující veřejnou linkovou dopravu³²⁾,
- l)** silniční motorová vozidla určená k přepravě tuhých, tekutých a plynných paliv pro zajištění provozu nemocnic, sociálních ústavů a školských zařízení.

Část b

Způsob zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií

1) Silniční motorové vozidlo se zařadí do emisní kategorie 1 až 6 podle stupně plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵¹⁾ způsobem uvedeným v tabulce I. v případě silničních motorových vozidel kategorie M nebo N se vznětovými motory, způsobem uvedeným v tabulce II. v případě silničních motorových vozidel kategorie M nebo N se zážehovými motory, způsobem uvedeným v tabulce III. v případě silničních motorových vozidel kategorie L, s výjimkou silničních motorových vozidel uvedených v bodech 2 a 3.

2) Silniční motorové vozidlo kategorie M, N nebo L, které používá jako palivo výlučně elektrickou energii nebo vodík, se zařazuje do emisní kategorie E.

3) Silniční motorové vozidlo kategorie M, N nebo L, které používá jako palivo elektrickou energii nebo vodík v

kombinaci s jiným palivem, je-li hodnota emisí oxidu uhličitého v kombinovaném provozu nejvýše 50 g/km, se zařazuje do emisní kategorie H.

4) Není-li údaj o stupni plnění mezních hodnot emisí podle bodu 1 k dispozici, použije se datum první registrace silničního motorového vozidla do registru silničních vozidel ve státě, kde bylo silniční motorové vozidlo jako nové poprvé uvedeno do provozu.

5) Stupeň plnění mezních hodnot emisí podle bodu 1, datum první registrace silničního motorového vozidla do registru silničních vozidel podle bodu 4 nebo splnění podmínek uvedených v bodě 2 nebo 3 se pro účely zařazení do emisní kategorie zjišťují podle údajů vedených v registru vozidel nebo uvedených v technickém průkazu silničního motorového vozidla. V případě silničních motorových vozidel registrovaných v jiném státě se údaje podle věty první zjišťují podle údajů vedených v informačním systému nízkoemisních zón.

I. Vozidla kategorie M nebo N se vznětovými motory

	Mezní hodnoty emisí	První registrace vozidla kategorie M1 nebo N1 do registru silničních vozidel ve státě, kde bylo vozidlo jako nové poprvé uvedeno do provozu	První registrace vozidla kategorie M2, M3, N2 nebo N3 do registru silničních vozidel ve státě, kde bylo vozidlo jako nové poprvé uvedeno do provozu
Emisní kategorie 1	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 1, EURO I nebo horší	před 1. lednem 1997	před 1. říjnem 1996
Emisní kategorie 2	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 2 nebo EURO II	od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000	od 1. října 1996 do 30. září 2001
Emisní kategorie 3	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 3 nebo EURO III	od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2005	od 1. října 2001 do 30. září 2006

Emisní kategorie 4	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 4 nebo EURO IV	od 1. ledna 2006 do 31. srpna 2010	od 1. října 2006 do 30. září 2009
Emisní kategorie 5	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 5 nebo EURO V	od 1. září 2010 do 31. srpna 2015	od 1. října 2009 do 31. prosince 2013
Emisní kategorie 6	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 6 nebo vyšší anebo EURO VI nebo vyšší	od 1. září 2015	od 1. ledna 2014

I. Vozidla kategorie M nebo N se zážehovými motory

	Mezní hodnoty emisí	První registrace vozidla kategorie M1 nebo N1 do registru silničních vozidel ve státě, kde bylo vozidlo jako nové poprvé uvedeno do provozu	První registrace vozidla kategorie M2, M3, N2 nebo N3 do registru silničních vozidel ve státě, kde bylo vozidlo jako nové poprvé uvedeno do provozu
Emisní kategorie 1	vozidla nesplňující žádné mezní hodnoty emisí EURO	před 1. lednem 1993	před 1. říjnem 1993

Emisní kategorie 4	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 1 nebo EURO I	od 1. ledna 1993 do 31. prosince 1996	od 1. října 1993 do 30. září 1996
Emisní kategorie 5	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 2 nebo EURO II	od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2000	od 1. října 1996 do 30. září 2001
Emisní kategorie 6	vozidla splňující mezní hodnoty emisí EURO 3 nebo vyšší anebo EURO III nebo vyšší	od 1. ledna 2001	od 1. října 2001

III. Vozidla kategorie L

**První registrace vozidla kategorie L do registru silničních vozidel ve státě,
kde bylo vozidlo jako nové poprvé uvedeno do provozu**

**Emisní
kategorie
1**

před 1. zářím 1980

**Emisní
kategorie
3**

od 1. září 1980 do 16. června 1999

**Emisní
kategorie
6**

od 17. června 1999

Příloha č. 9 k zákonu č. 201/2012 sb.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2019	2020	2021 až 2024	2025 a dále
TZL	10 500	12 600	14 700	19 500
SO ₂	3 500	4 200	4 900	6 500
NO _x	2 800	3 300	3 900	5 200
VOC	7 000	8 400	9 800	13 000

2. Koeficienty úrovně emisí vztažené k dosahovanému procentu specifického emisního limitu

<50 %	50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0	0,2	0,4	0,6	0,8	1

Příloha č. 10

Opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření na staveništi při provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb

Část a

Obecně platná opatření k předcházení a k omezování prašnosti

1. Stavební hmoty, u nichž je vysoké riziko prášení, ukládat v uzavíratelných obalech nebo je skladovat v krytých prostorech a v co nejkratším čase je zpracovat. Nepotřebné zbytky stavebních hmot co nejdříve odvézt ze staveniště.

2. Lešení kolem stavebních objektů vybavit protiprašnými sítěmi, zabraňujícími šíření prašnosti do okolí.

3. Při nakládce a vykládce stavebních hmot minimalizovat spádové výšky.

4. Neprovádět odkrývku celého povrchu najednou, není-li to nezbytně nutné.

5. Pravidelně provádět čištění staveništních ploch, staveništních komunikací a vozidel.

6. Používat pouze staveništní techniku splňující následující parametry:

a) Stavební stroje se vznětovým motorem splňují alespoň emisní Etapu IIIB. V případě, že nesilniční pojízdný stroj nesplňuje mezní hodnoty emisí odpovídající úrovni Etapy IIIB, musí být dovybaven filtrem pevných částic schváleným technickou zkušebnou Ministerstva dopravy nebo obdobným orgánem oprávněným k provádění této činnosti jiným členským státem Evropské unie.

b) Nákladní vozidla splňují alespoň emisní normu EURO V. V případě, že nákladní vozidlo nesplňuje mezní hodnoty emisí EURO V, musí být dovybaveno filtrem pevných částic schváleným technickou zkušebnou Ministerstva dopravy nebo obdobným orgánem oprávněným k provádění této činnosti jiným členským státem Evropské unie.

c) Zemědělské a lesnické traktory splňují alespoň emisní Etapu IIIB. V případě, že zemědělský a lesnický traktor nesplňuje mezní hodnoty emisí odpovídající úrovni Etapy IIIB, musí být dovybaven alespoň filtrem pevných částic schváleným technickou zkušebnou Ministerstva dopravy nebo obdobným orgánem oprávněným k provádění této činnosti jiným členským státem Evropské unie.

7. Plochy, které jsou určeny k následným vegetačním úpravám, osázet nebo oset co nejdříve po dokončení prací tak, aby nová vegetace byla co nejrychleji půdokryvná, popřípadě aplikovat jiné řešení pro zvýšení soudržnosti povrchu.

Část b

Dodatečná opatření k předcházení a k omezování prašnosti v zastavěném území sídel a v oblastech s překračovanými imisními limity pro částice PM₁₀ nebo PM_{2,5} nebo s překračovaným cílem snížení expozice

1. Zabraňovat roznosu materiálu do okolí staveniště.

2. V maximální možné míře omezit volné deponie jemnozrnného materiálu. Při tvorbě deponií a mezideponií minimalizovat vyfoukání prachu větrem vhodnou volbou jejich tvaru, velikosti, orientací vůči převládajícímu směru větru, použitím clon a bariér, zakrytím plachtou nebo sítí.

3. Zakrýt, popřípadě skrápět všechny deponie o zrnitosti menší než 8 mm při rychlosti větru přesahující 5 m/s.

4. Používat uzavřené shozy a kontejnery pro manipulaci a skladování stavebních nebo demoličních odpadů.

Příloha č. 11 k zákonu č. 201/2012 sb.

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW

včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
CO	TOC ²⁾	TZL		
mg.m ⁻³				
Ruční	Biologické	≤ 65	5 000	150 150
	> 65 až 187	2 500 100	150	
	> 187 až 300	1 200 100	150	
Fosilní	≤ 65	5 000	150	125
	> 65 až 187	2 500 100	125	
	> 187 až 300	1 200 100	125	
Samočinná	Biologické	≤ 65	3 000	100 150
	> 65 až 187	2 500 80	150	
	> 187 až 300	1 200 80	150	
Fosilní	≤ 65	3 000	100	125
	> 65 až 187	2 500 80	125	
	> 187 až 300	1 200 80	125	

1) Vztahuje se k suchým spalínám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %.

2) TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou metanu vyjádřená jako celkový uhlík.

Příloha č. 12 k zákonu č. 201/2012 sb.

Požadavky na obsah národního programu snižování emisí České republiky

Národní program snižování emisí obsahuje:

a) analýzu úrovně znečištění a znečišťování, posouzení vlivu zdrojů emisí umístěných na území České republiky na kvalitu ovzduší v okolních státech, vyhodnocení plnění legislativních požadavků v oblasti kvality ovzduší a snižování emisí a možného vývoje emisí v případě, že nedojde v již přijatých nástrojích a opatřeních k další změně,

b) scénáře vývoje úrovně znečištění a znečišťování, a to ve variantách se stávajícími a dodatečnými opatřeními,

c) cíle v oblasti snižování úrovně znečištění a znečišťování, a to

1. národní závazky ke snížení antropogenních emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku, amoniaku, částic PM_{2,5} a nemetanových těkavých organických látek platné od roku 2020 do roku 2029, národní závazky ke snížení těchto emisí od roku 2030 a indikativní cíl k roku 2025 (případně také zdůvodnění nemožnosti dosáhnout indikativního cíle); národní závazek ke snížení emisí je vždy vyjádřen jako procentní podíl celkového množství emisí výchozího roku; za výchozí rok se považuje rok 2005; v případě využití flexibility podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES, také zhodnocení důsledků využití této flexibility pro životní prostředí,

2. směrné cílové hodnoty pro omezení acidifikace a zatížení troposférickým ozonem,

3. národní cíl snížení expozice pro částice PM_{2,5},

d) opatření ke snižování úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoveny imisní limity a úroveň znečišťování, a předpokládaný přínos těchto opatření, zejména emisní stropy pro skupiny stacionárních zdrojů a skupiny mobilních zdrojů, zvažovaná opatření k dosažení národních závazků ke snížení emisí včetně vyhodnocení jejich přínosu, přičemž u opatření ke snížení emisí PM_{2,5} budou prioritně snižovány emise černého uhlíku,

e) způsob zajištění souladu s jinými sektorovými politikami a strategiemi,

f) lhůty pro dosažení hodnot uvedených v písmenu c) a harmonogram pro realizaci opatření uvedených v písmenu d),

g) orgány odpovědné za realizaci jednotlivých opatření národního programu,

h) vymezení monitoringu účinků znečištění ovzduší,

i) indikátory pro hodnocení plnění národního programu zohledňující vliv na zdraví a kvalitu ovzduší,

j) v případě aktualizace programu zhodnocení míry dosažení cílů programu a jakékoli významné změny v rámci politiky, hodnocení, programu či harmonogramu pro jeho realizaci.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu, ve znění směrnice Komise (EU) 2015/1480.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 219/2009 a směrnice Komise (EU) 2015/1480.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1137/2008.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/802.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezení znečištění).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2193/EU ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení.

Směrnice Rady (EU) 2015/652 ze dne 20. dubna 2015, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/759 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413.

³⁾ Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

⁵⁾ § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

⁹⁾ Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

- ¹¹⁾ Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹²⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹³⁾ Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁴⁾ Například zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁵⁾ Vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot).
- ¹⁶⁾ Zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁷⁾ Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁹⁾ Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁰⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁴⁾ § 15 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 490/2009 Sb.
- ²⁵⁾ § 163 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- ²⁶⁾ Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁷⁾ § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- ²⁸⁾ Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁹⁾ § 3 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

³⁰⁾ Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³¹⁾ Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³²⁾ § 2 odst. 6 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 150/2000 Sb.

³³⁾ Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶⁾ Část čtyřicátá pátá § 2 odst. 1 písm. b) a c), § 5 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 3 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

³⁷⁾ § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

³⁸⁾ Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů.

³⁹⁾ § 45 odst. 1 písm. e) a g) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

⁴⁰⁾ Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴¹⁾ Zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů.

⁴²⁾ Zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku.

⁴³⁾ § 3 zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁴⁾ § 2 písm. e) zákona č. 76/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶⁾ Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ Zákon č. 283/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁸⁾ § 67 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁹⁾ § 39 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁰⁾ § 8 zákona č. 13/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES, v platném znění

⁵²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) č. 814/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů vody a zásobníků teplé vody, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) 2015/1185 ze dne 24. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign lokálních topidel na tuhá paliva, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) 2015/1188 ze dne 28. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign lokálních topidel, v platném znění.

Nařízení Komise (EU) 2015/1189 ze dne 28. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign kotlů na tuhá paliva, v platném znění.

⁵³⁾ § 18 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.